

Fides

2/2011
4.2.2011

Katolinen hiippakuntalehti. Katolskt stiftsblad. 74. vuosikerta. ISSN 0356-5262.

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta
ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA

6 Ekumeniaa totuudessa ja
rakkaudessa
6 Paavin puhe ekumeeniselle
delegaatiolle

OHJELMA

8 Seurakunnat
9 Tapahtumat

ARTIKKELEITA

7 Vuosi Haitin maanjäris-
tyksen jälkeen: suremisen,
yhteisvastuun ja toivon
hetki
10 Ensimmäisen ordinariaatin
alkuhetket
11 En film - en person
12 Ainoastaan ripin elpyminen
voi uudistaa kirkon

LUKIJOILTA

13 Reflektioner om bönen
13 Veljemme Savonlinnassa
14 Ajatuksia Kristuksen
todellisesta läsnäolosta
eukaristiassa
14 Köyliön kirkkokarin aarteet
esillä
14 Kuolemansynnit ja pääsyn-
nit
14 Isä Fransin terveiset

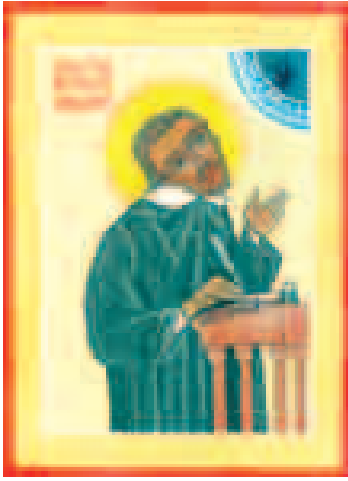
NUORILLE

15 Tapaaminen Jeesuksen
kanssa: Tuhlaajapoika

IN ENGLISH

16 Some Material in English

Elokuvien ja elämän sinfoniaa

En tiedä, onko se merkki jostakin trendistä – toivotaan –, mutta viime aikoina on ainakin omiin silmiini osunut joukko elokuvia, joilla on jotakin muutakin annettavaa kuin vain mielen tyhjennys ja kepeä meininki, elokuvia, jotka ovat inhimillisesti kasvattavia. Tässä lehdessä esitellään sivulla 11 yksi sellainen elokuva, ”Jumalista ja ihmisistä”. Se kertoo Algeriassa vuonna 1996 marttyyrikuoleman kohdanneista trappistimunkeista, heidän arkipäivästään ja kuolemanuhkasta, joka heidän elämänsä varjosti.

Toisesta inhimillisestä elokuvasta kerron tässä. Elokuva ”Kinshasa Symphony” esitettiin Helsingin dokumenttielokuvafestivaali DocPointissa tammikuun lopulla. Elokuvasa seurataan Kongon 10-miljoonaisen pääkaupungin kulttuuri-ihmettä, täysin harrastelijapohjaista sinfoniaorkesteria, jonka harjoituksiin tavalliset kongolaiset osallistuvat pitkistä työpäivistä ja harjoitusmatkoista piittaamatta, soittaen tai laulaen musiikkia, jota he tuskin koskaan aikaisemmin ovat kuulleet, soittimilla, joihin he vasta aikuisina ovat tutustuneet, kielellä, jota he eivät koskaan ole kuulleet puhuttavan.

Kinshasan orkesteri onnistuu voittamaan taitamattomuuden harjoittelulla, kakofonian yhteistyöllä ja toisia kuuntelemalla, tuntemattoman toistamisella. Konsertin koittaessa kaikki ovat tehneet parhaansa ja tulos yllättää jokaisen: Beethovenin ”Hymni ilolle” kaikuu suurelle ulkoilmayleisölle suloisesti illan pimeydessä. Yleisön ihmetys muuttuu arvostukseksi ja vilpittömäksi iloksi.

Mistä Kinshasan sinfoniaorkesterin tarina kertoo? Ainakin siitä, että pienestä voi kasvaa jotakin suurta; että kärsivällisyys ja omistautuminen ovat tärkeitä ominaisuuksia minkä tahansa hyvän aikaansaamiseksi; että itseä voi ja kannattaa kehittää, että itselle on hyvä asettaa yhä uusia tavoitteita ja unelmia eikä vastoinkäymisistä kannata lannistua. Kaikki nämä seikat ovat merkkejä inhimillisestä kasvusta kohti olemuksemme suuruutta, ihmisyytemme täyttä mitta.

Elokuvan kuvaaja ja toinen ohjaaja, saksalainen Martin Baer totesi elokuvan jälkeisessä keskustelussa, että kesti kauan, ennen kuin hän ymmärsi, mikä yhdessä hänen usein toistamassaan kysymyksessä oli vikana. Kukaan ei nimittäin vastannut kysymykseen, miksi kongolaiset halusivat esittää juuri eurooppalaista, saksalaista klassista musiikkia? Hitaasti kysyjälle valkeni ongelman ydin: se, että (esimerkiksi klassisen) musiikin kauneus ylittää kulttuurin ja totutun rajat. Sen arvo ja kauneus on yleisinhimillistä. Ehkäpä tässä vastauksessa on jotakin olennaista myös uskonnollista elämäämme ajatellen?

M. Teraportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

6.2. KIRKKOVUODEN 5. SUNNUNTAI (I)

1L Jes. 58:7-10
Ps. 4-5, 6-7, 8a+9. - 4a
2L 1. Kor. 2:1-5
Ev. Matt. 5:13-16

11.2. perjantai, arkipäivän messu, tai Lourdesin Neitsyt Maria Sairaiden päivä

13.2. KIRKKOVUODEN 6. SUNNUNTAI (II)

1L Sir. 15:15-20
Ps. 118: 1-2, 4-5, 17-18, 33-34. - 1b
2L 1. Kor. 2:6-10
Ev. Matt. 5:17-37 tai
Ev. Matt. 5: 20-22, 27-28, 33-34a, 37

20.2. KIRKKOVUODEN 7. SUNNUNTAI (III)

1L 3. Moos. 19:1-2, 17-18
Ps. 103: 1-2, 3-4, 8+10, 12-13. - 8a
2L 1. Kor. 3:16-23
Ev. Matt. 5:38-48

27.2. KIRKKOVUODEN 8. SUNNUNTAI (IV)

1L Jes. 49:14-15
Ps. 62: 2-3, 6-7, 8-9ab. - 6a
2L 1. Kor. 4:1-5
Ev. Matt. 6:24-34

6.3. KIRKKOVUODEN 9. SUNNUNTAI (I)

1L 5. Moos. 11:18, 26-28
Ps. 31: 2-3a, 3bc-4, 17+25. - 3b
2L Room. 3:21-25a, 28
Ev. Matt. 7:21-27
Ensi keskiviikkona on paasto- ja abstinenssipäivä.

PAASTONAIKA

9.3. TUHKAKESKIVIKKO (IV)

1L Joel 2:12-18
Ps. 51: 3-4, 5-6a, 2-13, 14+17. - vrt. 3
2L 2. Kor. 5:20 - 6:2
Ev. Matt. 6: 1-6, 16-18
Paasto- ja abstinenssipäivä

Fideksen vuosi 2011 (74. vuosikerta)

nro	dl	ilmestyy*
01	3.1.	14.1. (6.2.)
02	24.1.	4.2. (6.3.)
03	21.2.	4.3. (27.3.)
04	14.3.	25.3. (17.4.)
05	4.4.	15.4. (15.5.)
06	2.5.	13.5. (12.6.)
07	30.5.	10.6. (31.7.)
08	18.7.	29.7. (28.8.)
09	15.8.	26.8. (18.9.)
10	5.9.	16.9. (9.10.)
11	26.9.	7.10. (6.11.)
12	24.10.	4.11. (27.11.)
13	14.11.	25.11. (18.12.)
14	5.12.	16.12. (22.1.)

*) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Teraportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: (IBAN)FI9880001901242553, (BIC) DABAFIHH. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides

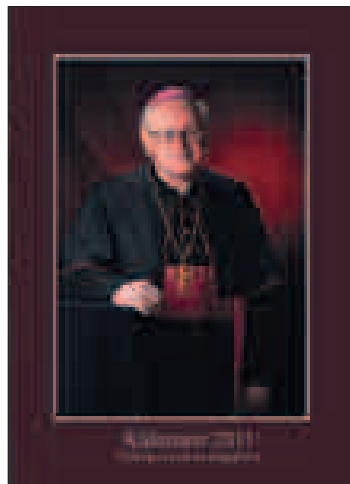
Huvudredaktör: Marko Teraportti. Redaktion och prenumerations: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplassen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: (IBAN)FI9880001901242553, (BIC) DABAFIHH. Ut kommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK
I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

OSOITTEENMUUTOKSET JA ILMOITUKSET / ADDRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ANNONSER
info@catholic.fi

Hanki seinäkalenteri

Vielä voi hankkia itselleen hiippakunnan seinäkalenterin, jonka sisäisivuilla on kauniit kuvat mm. seurakuntien Neitsyt Marian patsaista. Kalenteriin on merkitty perustietojen lisäksi myös pyhimyskalenteri.

Tilaa kalenteri Katolisesta kirjakaupasta (katolinenkirjakauppa.net) tai osta omasta seurakunnastasi. Myyntihinta 15 euroa, postitus 5 euroa. Tuotto käytetään katedraalin kattoremonttiin.

KATT

Katolinen kirjakauppa

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjakauppa on nyt verkossa. Tutustu kirjavalikoimaamme ja tee turvallisesti ostoksia verkkopankkitunnuksillasi.

Valikoimamme laajenee koko ajan, lisäksi lisäämme ruotsin- ja englanninkielisten kirjojen määrää.

katolinenkirjakauppa.net

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
katolinen.net/
?page_id=290

Membership fee of the Diocese

Receiver:
Katolinen kirkko Suomessa

Bank account:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Reference number:
90010

More information:
katolinen.net/
?page_id=290

Johannes Paavali II autuaaksi 1.5.

Paavi **Benedictus XVI** on perjantaina 14.1. myöntänyt pyhäksi julistamisen kongregaatiolle luvan julkaista dekreetin ihmeestä, joka on tapahtunut paavi Johannes Paavali II:lle osoitettujen esirukousten myötävaikutuksella. Näin ollen mikään ei enää estä edellisen paavin julistamista autuaaksi.

Vatikaanin antaman julkilausuman mukaan paavin autuaaksijulistaminen tapahtuu Roomassa toukokuun ensimmäisenä päivänä, joka tänä vuonna on samalla pääsiäisen 2. eli Jumalan laupeuden sunnuntai. Päivä on erityisen sopiva, sillä Jumalan laupeuden hartaus oli paavi Johannes Paavali II:lle erityisen läheinen.

Paavi Johannes Paavali II oli oikealta nimeltään Karol Wojtyła. Hän oli syntynyt Puolan Wadowicessa 18.5.1920 ja kuoli Roomassa 2.4.2005. Hän ehti toimia paavina yli 26 vuotta.

KATT/VIS/Kath.net

Hiippakunnan tilinumeroita

Alla on annettu joitakin hiippakunnan ja seurakuntien tilinumeroita uudessa IBAN/BIC-muodossa. Pian vanhat kotimaiset tilinumerot poistuvat käytöstä lopullisesti.

Hiippakunnan kuuria FI35 2219 3800 0008 68
 Hiippakunnan oikeusistuin FI02 8000 1601 7808 37
 Talousneuvosto FI37 2219 3800 0043 24
 Katekeettinen keskus FI15 1745 3000 0207 37
 Katolinen tiedotuskeskus FI98 8000 1901 2425 53
 Lähetystyo FI09 1745 3000 1270 60

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta FI61 1014 3000 2118 01
 Pyhän Marian seurakunta FI65 1023 3000 2047 89, FI26 8000 1301 2416 19
 Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta FI40 1547 3000 0005 98
 Hautausmaarahasto FI48 1547 3000 1007 52
 Pyhän Olavin seurakunta FI65 1045 3000 1121 43, FI86 8000 1801 5788 58
 Pyhän ristin seurakunta FI08 2236 1800 0045 66
 Pyhän Ursulan seurakunta FI91 8000 1501 8884 41
 Nasaretin pyhän perheen seurakunta FI65 8000 1470 2353 84

Nordean BIC-tunnus on NDEAFIHH, Sampon BIC-tunnus on DABAFIHH.

Uskontojen yhteistyö järjestäytyy

Suomeen on 24.1.2011 pidetyssä kokouksessa perustettu uskontokuntienväliseksi yhteistyöelimeksi yhdistys: Uskontojen yhteistyö Suomessa ry – USKOT-foorumi / Religionernas samarbete i Finland rf – RESA-forumet. USKOT/RESA-foorumin perustajajäsenyhteisöt edustavat kolmea uskontoperinnettä: juutalaisuutta, kristinuskkoa ja islamia. Foorumissa ovat mukana Suomen Ekumeeninen Neuvosto, Suomen Evankelis-luterilainen kirkko, Suomen Islamilainen Neuvosto, Suomen Islam-seurakunta (suomalainen tataariyhteisö) ja Suomen Juutalaisten Seurakuntien Keskusneuvosto. Foorumin päämääränä on vaalia yhteiskuntarauhaa maassamme uskonnonvapautta vahvistavassa hengessä edistämällä uskontojen välistä vuoropuhelua, yhdenvertaisuutta, keskinäistä kunnioitusta ja yhteistyötä foorumin tärkeiksi katsomissa asioissa.

Foorumin väliaikaiseen hallitukseen valittiin konsensuksella puheenjohtajaksi Jan Edström Suomen

Ekumeenisesta Neuvostosta, varapuheenjohtajina toimivat Gideon Bolotowsky Suomen Juutalaisten Seurakuntien Keskusneuvostosta sekä Isra Lehtinen Suomen Islamilaisesta Neuvostosta. Puheenjohtajien lisäksi hallituksen jäseniksi valittiin yksimielisesti Pia Jardi Suomen Islamilaisesta Neuvostosta, Okan Daher Suomen Islam-seurakunnasta, Yaron Nadbornik Suomen Juutalaisten Seurakuntien Keskusneuvostosta, Pekka Y. Hiltunen Suomen Evankelis-luterilaisesta kirkosta, sekä Heikki Huttunen Suomen Ekumeenisesta Neuvostosta. Hallituksen varajäseninä toimivat Abdirazak Sugulle (Jardin varajäsen), Atik Ali (Daherin varajäsen), Rony Smolar (Nadbornikin varajäsen), Timo Vasko (Hiltusen varajäsen) sekä Jari Portaankorva (Huttusen varajäsen).

USKOT/RESA-foorumin väliaikainen hallitus toimii tehtävässään yhdistyksen vuosikokoukseen asti. Vuosikokous pidetään vuoden 2011 maaliskuun alkuun.

KATT/evl.fi

Religionsmötet organiseras

Ett nationellt forum för religionsmöte har bildats i Finland. Den 24 januari 2011 möttes representanter för de tre monoteistiska religionerna för att besluta om att grunda organisationen Uskontojen yhteistyö Suomessa ry – USKOT-foorumi / Religionernas samarbete i Finland rf – RESA-forumet.

De samfund som står bakom grundandet av USKOT-RESA-forumet representerar tre olika religioner: judendomen, kristendomen och islam. I forumet ingår följande organisationer: Ekumeniska Rådet i Finland, Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, Islamska Rådet i Finland, Suomen Islam-seurakunta (tatarsamfundet i Finland) och Centralrådet för de Judiska Församlingarna.

Syftet med forumet är att trygga samhällsfreden i en anda som stöder religionsfriheten i vårt land, främja dialogen mellan religionerna och främja likvärdighet och samarbete i de frågor som forumet anser vara viktiga.

Som ordförande för den interimistiska styrelsen valdes enhälligt Jan Edström

från Ekumeniska Rådet i Finland. Viceordförande är Gideon Bolotowsky från Centralrådet för de Judiska Församlingarna och Isra Lehtinen från Islamska Rådet i Finland.

Förutom ordförandena valdes enhälligt följande styrelsemedlemmar: Pia Jardi från Islamska Rådet i Finland, Okan Daher från Suomen Islam-seurakunta, Yaron Nadbornik från Centralrådet för de Judiska

Församlingarna, Pekka Y. Hiltunen från Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och Heikki Huttunen från Ekumeniska Rådet i Finland.

Som ersättare för styrelsens övriga medlemmar valdes Abdirazak Sugulle (Jardis ersättare), Atik Ali (Dahers ersättare), Rony Smolar (Nadborniks ersättare), Timo Vasko (Hiltunens ersättare) och Jari Portaankorva (Huttunens ersättare).

Den interimistiska styrelsen för forumet USKOT-RESA fungerar fram till årsmötet som kommer att hållas i mars-april 2011.

KATT/evl.fi

Vanha dominikaaniriitus palasi Suomeen

Studium Catholicum ja hiippakunnassa toimiva Gregorius-yhdistys ovat ilmoittaneet, että isä **Antoine Lévy** OP alkaa viettää Studium Catholicumin kappelissa säännöllisesti vanhan dominikaaniriituksen mukaisia messuja.

Isä Lévy vietti ensimmäinen dominikaaniriituksen mukainen messun lauantaina 29.1.2011 klo 18.00 Studiumin kappelissa. Sen jälkeen messuja on pääsääntöisesti aina joka toinen lauantai-ilta. Väliviikoilla on samaan aikaan hepreankielinen messu. Seuraava vastaava messu vietetään siten 12.2.

Vanha dominikaaniriitus ulottuu keskiajalle dominikaanisääntökunnan alkuaikoihin. Sen olennaiset piirteet ovat säilyneet muuttumattomina, ja niinpä niistä voi aistia sitä messutunnelmaa, joka leimasi suomalaista kristillisyyttä aina reformaation alkamiseen asti.

Vanhan dominikaaniriituksen mukainen messu poikkeaa muutamassa kohdassa

roomalaisen riituksen ns. tridentinisestä messusta. Siinä ei esimerkiksi alussa ole ns. askelrukouksia, vaan kalkki valmistetaan alttarilla valmiiksi konsekraatiota varten.

Yhteistyössä uuden johdokunnan hiljattain saaneen Gregorius-yhdistyksen kanssa näihin messuihin pyritään saamaan myös

niihin kuuluvaa gregoriaanista laulua.

KATT

Lisätietoa dominikaaniriituksesta saa esimerkiksi täältä: http://www.op-stjoseph.org/preaching/dominican_rite/home/; tai täältä: <http://dominican-liturgie.blogspot.com/>.

Vägen till synlig enhet är omvändelse

Vid söndagens Angelusbönd den 23 januari på Petersplatsen under veckan för bön om kristen enhet, reflekterade påven **Benedikt XVI** över veckans centrala tema, enhet, och hur den utformades i den första kristna församlingen i Jerusalem. Temat som är taget ur Apostlagärningarna centrerar enhetens 4 främsta punkter som påven i onsdags kallade pelare, och på söndagen kallade ekrar, för att belysa dess vikt. Han sa att vi tar med glädje emot de insikter som Jerusalems kristna ger oss. "Vi vet hur många prövningar våra bröder och systrar i det Heliga Landet och Mellanöstern måste bemöta. Deras tjänst är därför extra värdefull, en vittnesbörd som i vissa fall innebär att de måste offra livet", sa påven, "föreningen i bön för dem är ytterligare en anledning till enhet."

Sedan talade påven återigen om enhetens 4 ekrar: lära som förs vidare med en levande tradition, broderlig gemenskap, Eukaristi och bön. "Endast på detta sätt, genom att vara stadigt förenad med Kristus, kan kyrkan utföra sitt uppdrag, trots medlemmarnas begränsningar och brister, trots skiljeliner. Även aposteln Paulus var tvungen att tillrättavisa församlingen i Korint, vilket framgår av den andra läsningen denna söndag, då han säger: " Jag uppmanar er, bröder, att vara överens och inte dela upp er i

olika läger, utan återigen stå eniga i tankar och åsikter" (1:10). Aposteln hade fått reda på att oenighet och splittring hade uppstått i den kristna gemenskapen i Korint, och han tillade med styrka: "Har Kristus blivit delad?" (1:13), och med dessa ord förklarar han att kyrkans splittring är en förolämpning mot Kristus, och samtidigt förklarar han att, det är endast i Honom, Huvud och Herre, som vi kan förenas på nytt, tack vare den outtömliga kraften i hans nåd.

"Detta är evangeliets ständigt aktuella appell: "Omvänd er. Himmelriket är nära" (Matt 4:17). Vägen till den synliga enheten i kyrkan är omvändelsen till Kristus. De många ekumeniska möten över världen i dagarna är ett tecken på det, avslutade påven och påminde om den högtidliga vespren i basilikan San Paolo Fuori le Mura imorgon, på dagens då kyrkan firar aposteln Paulus omvändelse, som avslutar årets vecka för bön om kristen enhet.

KATT/RV/VIS

Neokatekumenaalinen tie sai vahvistuksen

Vatikaani hyväksyi "Katekeettisen aineiston"

Paavi **Benedictus XVI** sanoo, että Herra on vahvistanut Neokatekumenaalisen tien kirkon hyväksymisellä, jotta tien jäsenet voisivat antaa "aidon panoksen" uuden evankelioimisen hyväksi.

Paavi sanoi näin Neokatekumenaalisen tien jäsenille helmikuun 1. päivänä Paavali VI:n vastaanottohallissa Roomassa pidetyssä tilaisuudessa. Ennen paavin puhetta jäsenet ottivat innostuneesti vastaan tiedon siitä, että Vatikaani on hyväksynyt "Neokatekumenaalisen tien katekeettisen aineiston"

Yhteisön perustajat **Kiko Argüello** ja **Carmen Hernández** olivat tilaisuudessa läsnä.

Paavi kiitti Tietä sen panoksesta "kristillisen initiaation herättämiseksi uudelleen henkiin ja vakiinnuttamisesta hiippakunnissa ja seurakunnissa sekä huolenpidosta kasteen rikkauksien uudelleen löytämiseksi asteittain ja perusteellisesti".

Paavi **Benedictus XVI** ilmaisi tyytyväisyytensä siitä, että oli laadittu säännöt ja jätetty ne hyväksyttäväksi. Hyväksyminen tapahtui 2008. Vihdoin myös "Katekeettinen aineisto" sai Vatikaanin hyväksynnän.

"Näiden kirkollisten hyväksymisten kautta Herra vahvistaa teitä tänään ja uskoo teille jälleen tämän arvokkaan välineen, Tien, niin että te voitte

lapsen kuuliaisuudella pyhää istuinta ja kirkon paimenia kohtaan antaa panoksenne uusin innoin kasteen lahjan perusteelliseen ja riemulliseen uudelleen löytämiseen ja tarjota aidon panoksen uuden evankelioimisen hyväksi", paavi lausui. "Kirkko on tunnustanut Neokatekumenaalissa tiessä Pyhän Hengen erityisen lahjan, ja sellaisena tie luonnollisesti pyrkii asettumaan osaksi kirkon harmonista kokonaisuutta."

Neokatekumenaalinen tie on aina joskus kohdannut esteitä työssään hiippakuntien ja seurakuntien kanssa. Hiljattain Japanin piispainkokous pyrki rajoittamaan neokatekumenaalien toimintaa viideksi vuodeksi, mutta Vatikaanin väliintulo rauhoitti tilanteen.

Nyt pyhä isä todella kehotti tien jäseniä "aina pyrkimään syvälliseen yhteyteen paimenten ja paikalliskirkkojen kaikkien osatekijöiden ja niiden hyvin erilaisten kirkollisten yhteyksien kanssa, joissa teidät on kutsuttu toimimaan".

"Veljellinen yhteys Jeesuksen opetuslasten välillä on ensimmäinen ja suurin todistus Jeesuksesta Kristuksesta", paavi sanoi.

KATT/VIS/CWN

Avioliittokurssi 2011

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 19.00

25. tammikuuta
1. helmikuuta
8. helmikuuta
15. helmikuuta
22. helmikuuta

Marriage Course 2011

St. Henry's parish hall at 7.00 PM

25th of January
1st of February
8th of February
15th of February
22th of February

Pyhän Henrikin katedraali, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh./tel. 09-637853.

KATOLSK LÄRA

- Katolska kyrkans katekes 36€
- Katolska kyrkans lilla katekes 20€

THE POPE'S THOUGHTS

- Light of the World 20€

Besök / visit:

KATOLINENKIRJAKAUPPA.NET

Totisesti on arvokasta ja oikein, kohtuullista ja autuaallista, että me aina ja kaikkialla kiitämme sinua, Herra, pyhä Isä, kaikkivaltias iankaikkinen Jumala, Kristuksen, Herramme, kautta. Pääsiäisen salaisuudessa hän on tehnyt ihmeellisen teon. Hän vapautti meidät synnin ja kuoleman orjuudesta ja kutsui meidät siihen kunniaan että meillä on nimenä valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa. Kaikkialla me julistamme sinun voimallisia töitäsi, Isä, sillä sinä olet johdattanut meidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteesi. Sen tähden me veisaamme enkeleitten ja arkkienkelten, voimien ja valtiaitten ja taivaan kaiken joukon kanssa sinun kunniasi virttä lakkaamatta sanoen:

Pyhä, pyhä, pyhä Herra Jumala kaikkivaltias. Täydet ovat taivaat ja maa sinun kunniaasi. Hoosianna korkeuksissa. Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa.

Roomalainen messukirja: Kirkkovuoden sunnuntain ensimmäinen prefaatio

Rukouksen apostolaatti

Rukoilkaamme...

Helmikuu 2011

Että kaikki kunnioittaisivat perhettä ja tunnustaisivat sen korvaamattoman merkityksen yhteiskunnan edistymiselle.

Että kristilliset yhteisöt todistaisivat Kristuksen läsnäolosta palvelemalla sairaita lähetysmaissa, siellä missä eniten tarvitaan apua.

Maaliskuu 2011

Että Latinalaisen Amerikan maat pysyisivät uskollisina evankeliumille ja edistyisivät oikeudenmukaisuuden ja rauhan toteuttamisessa.

Että Pyhä Henki antaisi valoa ja voimaa niille, joita vainotaan ja syrjitään evankeliumin tähden eri puolilla maailmaa.

Böne- apostolatet

Låt oss be...

Februari 2011

Att alla respekterar familjen och erkänner dess oersättliga bidrag till samhällets framåtskridande.

Att de kristna samfundens genom att tjäna dem som lider av sjukdomar vittnar om Kristi närvaro i de missionsländer där sjukdomsbekämpning bäst behövs.

Mars 2011

Att länderna i Latinamerika följer Evangeliet och gör framsteg i social rättvisa och fred.

Att den helige Ande upplyser och styrker alla dem som på så många håll i världen förföljs eller diskrimineras på grund av Evangeliet.

NOVENABÖN TILL DEN OBEFLÄCKADE JUNGFRUN AV DEN MIRAKULÖSA MEDALJEN

Låt din särskilda hjälp och ditt beskydd vara över dem som bär din medalj, Heliga Guds Moder.

Låt detta tecken på din kärlek vara deras styrka som kämpar i detta livet och en allsmäktig sköld mot deras fiender.

Låt detta tecken på din omsorg ge tröst åt dem som gråter och åt de plågade. (*Nämn din särskilda böneintention.*)

Låt denna medalj, som jag bär med vördnad och tacksamhet, vara en underpant på den eviga härligheten i min dödsstund. Amen.

Källa: My Daily Missal 1938

**O Maria,
avlåd utan synd,
be för oss
som tar vår tillflykt till dig.**

Pyhän Alfonso Maria de'Liguorin Novena Pyhälle Hengelle

Seitsemäs päivä

Rakkaus saa Jumalan asumaan sieluissamme

Pyhää Henkeä kutsutaan "sielun suloiseksi vieraaksi". Jeesus antoi suuren lupauksen niille, jotka rakastavat, kun hän sanoi: "Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni. Minä käännyin Isän puoleen, ja hän antaa teille toisen puolustajan, joka on kanssanne ikuisesti. Tämä puolustaja on Totuuden Henki. Hän pysyy luonanne ja on teissä" (Joh. 14:15-17). Sillä Pyhä Henki ei koskaan hylkää sielua, ellei häntä ajeta pois. Hän ei hylkää, ellei häntä ensin hylätä.

Niinpä Jumala pysyy sellaisessa sielussa, joka rakastaa häntä. Mutta hän paljastaa olevansa tyytymätön, elleimme rakasta häntä koko sydämestämme. Pyhä Augustinuksen mukaan Rooman senaatti ei edes olisi hyväksynyt Jeesusta Kristusta jumaliensa joukkoon, sillä hän oli ylpeä Jumala, joka ei halunnut, että hänen lisäkseen rakastettaisiin muitakin jumalia. Niin se on. Hän ei halua kilpailijoita sydämeen, joka häntä rakastaa. Jos hän huomaa, ettei hän olekaan ainoa rakastettu, hän tulee mustasukkaiseksi.

Jumala toivoo saavansa sydämen kokonaan itselleen. Niistä olennoista, jotka haluavat jakaa sen, pyhä Jaakob kirjoittaa: "Vai luuletteko, että Raamattu syyttää sanoo: 'Mustasukkaisen kiihkeästi hän halajaa henkeä, jonka on meihin pannut'?" (Jaak. 4:5). Pyhä Hieronymus sanoo lyhyesti: Jeesus on mustasukkainen (*Zelotypus est Jesus*). Siksi taivaallinen puoliso ylistää sitä sielua, joka elää yksinäisyydessä ja piilossa maailmalta niin kuin turturikyhky (vrt. Laul. 1. 1). Sillä ei hän ole tarkoittanut, että maailman pitäisi ottaa osa siitä rakkaudesta, jonka hän on varannut kokonaan itselleen – ja siksi Hän myös ylistää puolisoaan kutsuen tätä "suljetuksi yrttitarhaksi" (Laul. 1. 4:12). Se on maalliselta rakkaudelta suljettu yrttitarha. Epäilemmekö, ettei Jeesus ansaitsisi koko rakkauttamme? "Hän antoi itsensä kokonaan teille", sanoi pyhä Johannes Khrysostomos, "eikä jättänyt itselleen mitään." Hän antoi teille kaiken, Verensä ja elämänsä; ei ole enää mitään muuta annettavaa.

Ekumeniaa totuudessa ja rakkaudessa

Piispa Teemu Sipon SCJ saarna ekumeenisen pyhiinvaelluksen yhteydessä Roomassa 19.1.2011.

Rakkaat kristityt,

Vietämme 26. kertaa ekumeenista Pyhän Henrikin muistopäivää kristittyjen ykseyden rukousviikolla täällä Roomassa. Paitsi uskovia, yli 50 luterilaista, katolista ja ortodoksista piispaa ja pappia Suomesta on 19.1. viettänyt luterilaista tai katolista messua ja saarnannut tässä palveluksessa Pyhän Marian Sopra Minervabasilikan Suomen kappelissa. Eri kirkkoihin kuuluvat paimenet ja seurakuntalaiset ovat rukoilleet ykseyden puolesta ja kokeneet keskinäistä yhteyttä jumalanpalveluksessa. Monet ovat kylväneet hyvää ekumeenista siementä. Jokainen messu, jokainen rukous, jokainen rohkaiseva ja rakentava Sana, kaikki ekumeeniset kohtaamiset kristittyjen välillä Roomassa ovat lisänneet ja kasvattaneet yhteyden ja ykseyden hyvää hedelmää. Jotta ykseys saavutetaan, tarvitaan kestävää, jatkuvaa rukousta.

Tuota rukousta, kuin itses-tään, kannattelee kaksi perusasennetta, jotka molemmat ovat välttämättömiä ekumeenisissa pyrkimyksissä. Ne ovat rakkaus ja totuus.

Nuo kaksi kuuluvat yhteen. Ei ole toista ilman toista. Varsinkin entisaikoina uskonnollista ilmapiiriä leimasi jopa ankara puhdasoppiisuus, oman uskon puolustaminen, pelko toisuskovia kohtaan, ymmärtämättömyys muiden ajatuksia ja tapoja kohtaan. Tällaisessa vastakkainasettelussa rakkaudettomassa ilmapiirissä, jossa painotettiin vain omaa oikeaoppisuutta, ei tietenkään ekumenia päässyt kasvamaan. Nykyään vaikuttaa siltä, että sellainen muut poisulkeva asenne on suuressa määrin kadonnut. Ymmärrämme varmaan paremmin kuin ennen, että erilaisuus ja moninaisuus eivät merkitse niinkään vaaraa meille, vaan rikkautta. Monessa mielessä ekumenia on kehittynyt suuresti viime vuosikymmeninä.

Mielestäni nykyaikana ekumeniaa uhkaa pikemminkin sellainen ajattelu-tapa, että pyritään hyväksymään kaiken toisenlaisuuden totuudeksi rakkauden ja suvaitsevaisuuden nimessä. Kun kaikkea aletaan pitää oikeutettuna ja totena, niin totuus tulee helposti subjektiiviseksi ja suhteelliseksi. Yleispätevä, kaikkea koskeva

totuus ja vakaumus häviävät. Myös ekumenia vaikeutuu, jos vakavasti otettavia näkökantoja tai vakaumusta ei enää ole, eikä dialogia ole sellaisessa tilanteessa mahdollista käydä. Ekumenia saattaa taantua tämän asenteen johdosta, koska aletaan tyytyä vallitsevaan tilanteeseen, ajatellen, että kaikki on jokseenkin yhtä totta.

Näin ekumeniaa ehkäisee kaksi asennetta: 1. kaiken erilaisuuden torjuminen totuuden nimessä ja 2. kaiken erilaisuuden totuutena pitäminen rakkauden nimessä.

Ekumeenisella liikkeellä ei ole nähdäkseni muuta vaihtoehtoa kuin kulkea näiden äärimmäisyyksien välillä, ottamalla sekä rakkauden että totuuden äärettömän vakavasti. Ekumeniassa ne yhdistyvät keskenään. Onhan Jeesus Kristus, joka rukoilee seuraajiensa ykseyden puolesta, itse totuus ja rakkaus.

Näin rakkaudessa tulee aina olla totuus ja totuudessa aina rakkaus. Myös pyhät kirjoitukset kehottavat kristittyjä pysymään totuudessa ja rakkaudessa ja siten säilyttämään ykseyden ja pyrkimään ykseyteen.

Paavi Benedictus XVI:n puhe pyhän Henrikin juhlan suomalaiselle ekumeeniselle delegaatiolle 15.1.2011

Teidän ylhäisyytenne! Rakkaat ystävät Suomesta!

Suuresti iloitan toivotan teidät terve-tulleiksi jokavuotiselle pyhiinvaelluksellenne Roomaan viettämään rakkaan maan suojeluspyhimyksen, pyhän Henrikin juhlaa. Joka vuosi tähän aikaan tämä perinteinen pyhiinvaellus todistaa avoimista, ystävällisistä ja yhteistyöhenkisistä suhteista, joita on rakennettu ei vain luterilaisten ja katolilaisten välille, vaan myös kaikkien maan kristittyjen välille.

Ekumeenisen liikkeen päämäärä – täysi ykseys uskossa – on meiltä vielä saavuttamatta, mutta viimeisten vuosikymmenten vuoropuhelussa on kypsytynyt kuitenkin monia yhteisymmärryksen ja lähentymisen elementtejä, jotka vahvistavat meitä yhteisessä pyrkimyksessämme ja tahdossamme täyttää Herramme Jeesuksen Kristuksen antama tehtävä, että ”kaikki olisivat yhtä” (Joh. 17:21). Sellainen vähän aikaa sitten saavutettu tulos, josta olette kertoneet, oli loppuraportti aiheesta vanhurskautta-

minen kirkon elämässä. Sen sai aikaan Pohjolassa Suomen ja Ruotsin katolis-luterilainen teologinen keskusteluryhmä, jonka jäsenet kokoontuivat vielä viime vuonna.

Teologiassa ja uskossa kaikki kuuluu yhteen. Niinpä aikaisempaa syvempi yhteinen ymmärrys vanhurskauttamisesta auttaa meitä yhdessä ymmärtämään yhä paremmin kirkon olemusta ja jopa – mihin viittasittekin – piispallista virkaa. Tällä tavoin se auttaa meitä myös löytämään tien ykseyteen yhdessä kirkon olennaisessa asiassa ja olemaan yhä valmiimpia – kuten sanotte – tuomaan uskon esille ja tekemään sen ymmärrettäväksi tämän päivän kysyville ihmisille, jotta he näkevät, että Hän on vastaus, että Kristus on meidän kaikkien Lunastaja.

Niin pysy voimassa myös toivomme, että Pyhän Hengen johtamina monet ahkerat, pätevät ja ekumeenisesti aktiiviset ihmiset myös jatkossa antaisivat panoksensa osallistumalla suuren ekumeenisen tehtävän toteut-

tamiseen ja kulkisivat myös eteenpäin Pyhän Hengen johdolla. Tähän liittyy myös se, ettei ekumeenisten pyrkimysten tehokkuus ole vain tutkimuksen ja keskustelujen tulosta, vaan ennen kaikkea se riippuu kestävästä rukouksestamme ja Jumalan tahdon mukaisesti elämästämme, koska ekumenia ei ole meidän työtämme vaan Jumalan toiminnan hedelmä.

Samalla olemme kaikki tietoisia siitä, että ekumenian tie on viime vuosina tullut monella tavalla vaikeammaksi tai ainakin vaativammaksi. Esille ovat nousseet kysymykset ekumeenisesta metodista ja menneiden vuosien saavutuksista, epävarmuus tulevaisuudesta, ylipäänsä aikamme ongelmat uskon suhteen. Tässä valossa jokavuotinen pyhiinvaelluksenne Roomaan pyhän Henrikin juhlan yhteydessä on tärkeä tapahtuma. Se on merkki ja rohkaisu ekumeenisille ponnisteluillemme ja sille vakaumukselle, että meidän on kuljettava yhdessä ja että Kristus on ihmiskunnan tie. Pyhiinvaelluksenne

auttaa meitä ilolla katsomaan taaksepäin sitä, mitä on saavutettu, ja suuntaamaan katseemme tulevaisuuteen toivoen, että huolehtisimme aina siitä, että osallistumisemme olisi aina vastuullista ja uskon täyttämää. Vierailunne johdosta haluamme vahvistaa sen vakaumuksemme, että Pyhä Henki, joka on herättänyt ekumeenisen liikkeen, seurannut sitä ja tehnyt sen tähän päivään asti hedelmälliseksi, tekee niin myös jatkossa.

Minulla on luja toivo, että vierailunne Roomassa vahvistaisi luterilaisten ja katolilaisten – ja kaikkien Suomen kristittyjen – välistä tulevaa yhteistyötä. Alkavaa kristittyjen ykseyden rukousviikkoa silmällä pitäen rukoilkaamme, että totuuden Henki johdattaisi meitä eteenpäin yhä suurempaan rakkauteen ja veljeyteen. Antakoon Jumala Teille runsaan siunauksensa tälle alkaneelle vuodelle.

KATT/VIS

Vuosi Haitin maanjäristyksen jälkeen: suremisen, yhteisvastuun ja toivon hetki

Siksi mekin olemme koolla tässä jumalanpalveluksessa. Me voimme rakkaudessa hyväksyä toinen toisemme, mutta samalla tunnustaa totuudellisesti, että tarvitsemme vielä ponnistelua ja kulkemista ekumenian ehkä joskus vähän vaivalloisella tiellä, ennen kuin se ykseys voi toteutua, jonka Jumala tahtoo lahjoittaa meille. Kulkua tuota ykseyden tietä pitkin voimme kuitenkin jatkaa luottavaisin ja iloisin mielin, muistaen että Jeesuksen syväisin toive on hänen opetuslastensa ykseys.

Rukoilemme tuon ykseyden puolesta, mutta olen varma siitä, että myös Pyhä Henrik, kaikkien suomalaisten yhteinen suojeluspyhimys, rukoilee meidän puolestamme. Amen.

+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Tammikuun 12. päivänä vuonna 2010 tuhoisa maanjäristys ravisteli läntisen pallonpuoliskon köyhintä maata. Haitin hatarat talot, koulut ja julkiset rakennukset romahtivat, kun tuho iski iltapäivällä klo 16.53. Port-au-Princen tiiviisti kansoitetuista slummeista tuli pian viime aikojen suurimman tuhon näyttämö. Haitin maanjäristyksessä kuoli yli 250.000 ja yli kolme miljoonaa joutui avun tarpeeseen. Avustusjärjestöt huomasivat olevansa tekemisissä hätäapukohteen kanssa, joka oli ennen näkemättömän hankala kooltaan, laajuudeltaan, logistiikaltaan ja sijainniltaan.

Caritaksen toimijoita ympäri maailmaa kokoontui Haitissa suremisen, yhteisvastuun ja toivon hengessä vuosi tuhoisan maanjäristyksen jälkeen. Yksitoista Caritaksen jäsenjärjestöä auttaa Haitin Caritasta jälleenrakennustyössä paikan päällä ja yli 60 järjestöä tukee työtä.

”Muistamme päivän, joka ravisteli koko kansaa,” sanoivat Haitissa työskentelevät Caritas järjestöt yhteisessä julkilausumassaan. ”Kysy-

myksessä ei ole niinkään maanjäristys, joka vei lapsemme, sukulaistemme, lähimmäistemme ja ystävämme vaan köyhyys, tietämättömyys ja vastuuntunnottomuus. Emme voi olla vihoissamme luonnolle, mutta köy-

hyhdelle ja tiedon puutteelle voimme. Rukoilkaamme ja herättäkäämme omatuntonemme menetettyjen rakkaidemme muistoksi.”

”Jokainen meistä haitilaisista auttoi veljeään. Sitten maailma seurasi tuntien yksimielistä ja mittaamatonta yhteisvastuuta. Auttaakoon tämä veljeyden ja poikkeuksellisen inhimillisyyden ilmaus jatkossakin eniten avun tarpeessa olevia”, sanoi Caritas Haitissa.

Caritas käynnisti yhden vuoden ohjelman toukokuun alussa vuonna 2010 sijoittamalla maahan 217 miljoonaa dollaria. Se tarkoittaa hygie-

niatarvikkeiden jakelua ja ruoka-apua, infrastruktuur i- ja rakennusprojekteja, koulutusta, elinkeinotoimintaa, vettä, sairaanhoitoa, valmennuskoulutusta ja terveydenhoito-ohjelmia. Apu vastaa myös uusiin hätäaputarpeisiin, joita ovat aiheuttaneet hurrikaanit, tulvat ja kole-raepidemia, joka puhkesi nyt vuosi maanjäristyksen jälkeen. Talojen rakentaminen ja korjaaminen ja niiden rakenteiden varmistaminen järjestystä kestäviksi käsittää talousarviosta melkein kolmanneksen.

”Caritas Haitissa on varma siitä, että toisenlainen maailma on Haitissa mahdollinen. Maailma, jossa ei ole nälkää eikä lukutaidottomuutta. Maailma, joka tarjoaa kodin kaikille. Luottakaamme kykyymme rakentaa entistä oikeudenmukaisempi ja inhimillisempi Haiti, rakkauden ja reiluuden maa, jossa elämä on hyvää”, sanoo Caritas.

Hurrikaanit, tulvat ja kole-raepidemia ovat murskanneet toiveita uusista kodeista, työpaikoista ja vakaasta elämästä. Yli miljoona ihmistä asuu vielä teltoissa leireillä

ja joutuvat kestämaan sietämättömiä oloja. Julistus sisältää sopimuksen Caritakselta ” vedota ihmisten omatuntoon sellaisen edessä, mitä ei voi hyväksyä”.

Järistyksen vuosipäivänä vietettiin messu tuhoutu- neen Notre-Dame katedraalin ulkopuolella Port-au-Princessä. Caritas piti myös uuden rakennusprojektin peruskivenmuuraustilaisuuden Duvalissa Port-au-Princen läheisyydessä.

Katso lisätietoja avustustyöstä ja filmi osoitteesta <http://www.caritas.org/activities/emergencies/HaitiOneYearOn.html>

Caritas/Tarja Tuomisto

Pyhän Henrikin yhdistyksen

vuosi- kokous

pidetään torstaina 17.3. klo 18.00 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä yhdistyksen rekisteröiminen.

Tervetuloa!

(Yhdistyksen hallitus kokoontuu klo 16.30)

ORDO EQUESTRIS SANCTI SEPULCRI
HIEROSOLYMITANI
LOCUMENTENENTIA IN FINLANDIA

JERUSALEMIN PYHÄN HAUDAN RITARIKUNNAN SUOMEN
KÄSKYNHALTIJAKUNNAN UUSIEN JÄSENTEN INVESTITUURA

Ritarikunnan Suomen käskynhaltijakunnan uusien ritarien ja daamien jäseneksi ottaminen eli investituura pidetään Helsingissä 3-5.6.2011.

Ritarikunnan Suurmestari Kardinaali Foley Vatikaanista on lupautunut osallistumaan investituuraan ja asettamaan uudet jäsenet ritareiksi ja daameiksi.

Investituuran alustava ohjelma on seuraava:

- Seminaari Helsingin yliopistolla perjantaina 3.6.2011.
- Vigilia Pyhän Marian kirkossa perjantaina 3.6.2011.
- Messu ja investituura Pyhän Henrikin katedraalissa lauantaina 4.6. 2011. Ritarikunnan Suurmestari Kardinaali Foley Vatikaanista asettaa uudet jäsenet ritareiksi ja daameiksi.
- Juhlailallinen Kansallissalissa lauantaina 4.6.2011.
- Kardinaali Foleyn johtama Pyhä Messu Pyhän Henrikin katedraalissa sunnuntaina 5.6.2011.

Ritarikuntamme ystävät ja toiminnastamme kiinnostuneet ovat tervetulleita osallistumaan kaikkiin investituuran tilaisuuksiin ja juhlallisuuksiin.

Merkitkää päivämäärät jo nyt kalentereihinne! Toimitamme lisätietoa ohjelman tarkentuessa.

Karnevaalit Carnival

Pyhän Henrikin yhdistys järjestää tänäkin keväänä karnevaalit lauantaina 5.3. iltamessun jälkeen Henrikin seurakuntasalissa..

Älköön sää tai keli - kunhan valitset sopivan kulkuvälineen - estäkö Sinua osallistumasta. Lipun hintaan (20 €) sisältyy ruoka ja juoma. Ota kuitenkin taskuusi kolikoita arpajaisia ja mahdollisia ”junarosvoja” varten . Lippuja saa ostaa Henrikin ja Marian kirkkokahveilta. Tulot menevät kirkon remonttirahastoon.

Tervetuloa!

St. Henry's Society arranges also this spring the Carnival on Saturday evening after the mass on 5th March.

You can buy tickets at the church coffee in St. Henry's or in St. Mary's. Food and drink are included in the price of the ticket (20 €). But, please, take some coins for the lottery and "trainrobbers".

The profit will be given to the church renovation.

Welcome!

3.3. to 18.00 iltamessu
4.3. pe kuukauden 1. perjantai: messu ja adoraatio
6.3. su kirkkovuoden 9. sunnuntai: 11.00 messu
9.3. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu (tuhkan jakaminen)

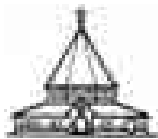
DIASPORA

Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 27.2. su 11.00
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo, Ruunumaankatu 3): 13.2. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 5.2., 5.3. la 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 20.2. su 12.00

USKONNONOPETUS

Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 5.2., 5.3. la 14.00-16.00, messu 16.00
Kouvola (seurakuntasali): 12.2. la 11.00-13.00, messu 13.00
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo): joka keskiviikko 17.00-18.30

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi. Tilinumero: Sampo 800014-70235384

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhdyksen liturgia. Pe 17.00 ristintiehartaus ja messu. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

6.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
13.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
20.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu (vahvistuksen sakramentti ja kirkkoon ottaminen), 17.00 messu Kemissä
27.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
6.3. su kirkkovuoden 9. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa

DIASPORA

Kemi (Lehtokatu 31): 20.2. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 6.2., 6.3. su 17.00
Raahen (Brahankatu 2): 27.2. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 13.2. su 17.30

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Fax 09-5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net. Avoinna arkisin 10-16.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Stella Mariksessa vietettävistä messuista voi tiedustella 019-335793. Varaukset retretejät,

kokouksia ym. varten kannattaa tehdä mahdollisimman ajoissa, parhaassa tapauksessa isommille ryhmille vuosi aikaisemmin, sillä erityisesti keskuksen viikonloput ovat hyvin kysytyjä. Yksittäismajoitukset lyhyemmällä varausajalla. Kannattaa tiedustella tilannetta joka tapauksessa.

Stella Maris tarvitsee jatkuvasti taloköyäläisiä. Ilmoittaudu Aulille 040-5329827. Työtä löytyy monipuolisesti keittiöstä pihatöihin. Myös talkoolaiset ovat aina tervetulleita! Ylläpito työn palkkana.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 10-16 ja keskiviikkoisin 10-18. Isä Antoine Lévy on asiakkaiden tavattavissa kirjastossa keskiviikkoisin klo 16.30-18 välisenä aikana. Aamumessu maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 7.45. Messun jälkeen on laudes. Vanhan dominikaanisen liturgian mukainen messu kappelissa joka toinen lauantai klo 18 ja joka toinen lauantai hepreankielinen messu. Ekumeeninen aamurukous on torstaisin klo 8.30.

Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh. 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

Tapahtumia

Academicum Catholicum

Ohjelma keväällä 2010
Verksamhetsplan för våren 2010

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3 bA. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille./Vi samlas på Studium Catholicum, Riddaregatan 3bA. Mötena är öppna för alla.

Torstaina 17.2. klo 18.00: Mervi Yagmour puhuu aiheesta "Katolilaisena Persianlahdella"/Mervi Yagmour talar på finska: "Som katolik vid Persiska viken".

Torstaina 24.3. klo 18.00: Professori Elina Vuola pitää esitelmän Pyhä Marian merkityksestä erityisesti naisille nykyaikana ja pohtii miten neitsytkulttia on tulkittu feministiteologien näkökulmasta. Teologian tohtori Elina Vuola on Latinalaisen Amerikan tutkimuksen professori Helsingin yliopistossa ja julkaisi vuonna 2010 kirjan Jumalainen nainen. Neitsyt Mariaa etsimässä./Professori Elina Vuola håller ett föredrag om den Heliga Maria och hennes betydelse för kvinnorna i dagens värld utgående från ett feministteologiskt perspektiv. Teologiedoktor Elina Vuola är professor för Latinamerikaforskning vid Helsingfors Universitet. Hon publicerade år 2010 boken Jumalainen nainen. Neitsyt Mariaa etsimässä. Föredraget hålls på finska.
Torstaina 28.4. 17.30 AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.00 meillä on esitelmä, erillinen ilmoitus tulee Fidesiin. / Torsdagen 28.4. kl.17.30 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca. kl. 18.00 börjar ett föredrag, en separat annons skall stå i Fides. HUOM. VUOSIKOKOUKSEN AIKA/ OBS. ÅRSMÖTETS TID

Jäsen/infomaksun, 10 euroa, voi maksaa 15.10.2010 mennessä AC:n tilille 200120-513060/ Betala medlems/infoavgiften, 10

euro, senast den 15.10.2010 på AC:s konto 200120-513060

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass in Saint Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00:

February 1, 15
March 1, 15, 29
April 12, 26
May 10, 24

Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimallikot OFS

Kevät 2011, 63. toimintavuosi Suomessa

Kokoonnumme tiistaisin kello 16--(noin) 18:aan p. Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Kokouksiimme ovat tervetulleita kaikki, joilla on hyvä tahto. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun. Se alkaa kello 18.00.

Tiistai 15.2. "Korjaa kirkkoni"
Tiistai 15.3. Baltian fransiskaanimallikoiden kokouksen satoa
Tiistai 19.4. EI KOKOUSTA! ON PYHÄ VIIKKO JA KRISMAMESSUN PÄIVÄ
Tiistai 17.5. FRANCISUKSEN VOTIIVIMESSU KELLO 15.30. Sen jälkeen kokous seurakuntasalissa aiheena Pyhä Henki. Kevätkauden viimeinen kokous

Kesällä alkaneen vanhaan tapaan heinäkuun ensimmäisenä lauantaina Franciscus-juhla Kökarissa. Pääjuhla sunnuntaina.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni

Vanhan dominikaaniriitituksen mukainen messu Studium Catholicumissa joka toinen lauantai klo 18.00. Seuraavat messut:

12.2.
26.2.

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Jeesuksen pyhän sydämen mallikot (SCJ)

Moderaattori Wieslaw Swiech SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.

Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.

Turku: Yhdyshenkilö Hilikka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilikka.bernard@hotmail.com

Kirjallisuuspiiri

kokoontuu jälleen Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. kerros, klo 18.00 seuraavina päivinä seuraavien kirjojen ääreen:

14.2. Thomas Merton: Hiljainen elämä
14.3. Torquato Tasso: Vapautettu Jerusalem
11.4. Göran Stenius: Klockorna i Rom
9.5. Jean Cabriès: Pyhä Jaakob

Tervetuloa kaikki lukuhaluiset!

Rakkauden lähetyssisarret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Adoration on Monday at 17:30.

Teresa ry.

Kutsumme vanhat ja uudet jäsenet mukaan kevään toimintaan. Esitelmä- ja keskusteluilloista muovautuu aina osallistujien näköisiä ja oloisia. Teresat kokoontuvat P. Marian seurakuntasalissa messun jälkeen.

tiistai 1.2.2011 Kevätkauden aloitus
tiistai 8.3.2011 Vuosikokous, vaalikokous
lauantai 26.3.2011 Kirpputorin valmistelu
sunnuntai 27.3.2011 Kirpputori messun jälkeen
tiistai 5.4.2011 Esitelmäilta. Marja Kuparinen: Hyvä teatteri voi olla pyhä kokemus. Miksi?
tiistai 3.5.2011 Kevätjuhlat

Radio ja TV

Radiojumalanpalvelus 20.2.2011 klo 18.00: Pyhän Henrikin katedraali, Helsinki: Pyhä messu (nauhoitettu klo 11) – Yle Radio 1
Radion iltahartaus 29.3.2011 klo 18.50: Heidi Tuorila-Kahanpää – Yle Radio 1
Radiojumalanpalvelus 21.4.2011 klo 18.00: Pyhän Henrikin katedraali, Helsinki: Pyhä messu (suora) – Yle Radio 1
Radion aamuhartaus 29.4.2011 klo 6.15 ja 7.50: piispa Teemu Sippo SCJ – Yle Radio 1
Gudstjänst i radio 29.5.2011 kl 13.03: St Henrikskatedralen, Helsingfors: Heliga mässan (inspelad 15.5.2011 kl 12.30) – Radio Vega
Radion iltahartaus 30.8.2011 klo 18.50: ? – Yle Radio 1
Radion iltahartaus 13.12.2011 klo 18.50: Auli Nukarinen – Yle Radio 1

Sekalaista

SENIORIT

Tiistaina 15. helmikuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14 ja sen jälkeen kokoontuminen seurakuntasalissa. Juhlimme 90-vuotta täyttävää Thais Grönfeldtiä. Tervetuloa!!

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.* Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Messuja Tallinnassa

Pyhien Pietarin ja Paavalin katedraali (Vene tn. 18, Tallinn 10123): su 10.00 (venäjä), 11.30 (viro) ja 18.00 (puola), la 8.00 (latina) ja 18.00 (englanti). Viikolla ma-pe 8.00 (viro) ja 18.00 (viro).

Piritan luostarin kappeli (Merivälja tee 18, Tallinn 11911): su 10.00, ma, ti, to, pe, la 7.30 ja ke 17.00 (kaikki virokseksi).

Lisätietoja: katoliku.ee.

SEURAKUNTIEN JA YHDIKSTYSTEN ILMOITUKSET seuraavaan lehteen (03/2011) ajalle 4.3.-27.3. on toimitettava viimeistään 21.2.2011 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Ensimmäisen ordinariaatin alkuhetket

Minulla oli mahdollisuus osallistua niiden kolmen entisen anglikaani-piispan vihkimiseen katoliksi diakoneiksi ja papeiksi, jotka muodostavat ytimen siitä uudesta ordinariatista, jonka perustamisen paavi Benedictus XVI on tehnyt mahdolliseksi. Näin paavi vastaa niiden anglikaanien pyyntöön, jotka haluavat liittyä katoliseen kirkkoon.

Jo aiemminkin on tapahtunut aivan kuin aaltona anglikaanien kääntymisiä katolisuuteen, 1800-luvulla Newmanin aikoina, ja nyt viimeksi kun anglikaanit hyväksyivät naispappeuden 1992. Näissä yhteyksissä kääntyvät otettiin kirkkoon yksityisinä ihmisinä, kun taas uusi ordinaatti tekee mahdolliseksi kokonaisten ryhmien vastaanottamisen kirkkoon ja sen, että he voivat jatkaa seurakuntina ja säilyttää omia traditioitaan.

Mitä tämä mahdollisuus anglikaanisen perinnön säilyttämiseen tarkasti ottaen merkitsee, on vielä hieman epäselvää. Monet tähän ensimmäiseen kääntyjien ryhmään kuuluvat ovat jo totuneet käyttämään jumalanpalveluksissaan Roomalaista messukirjaa ja muita katolisia

liturgisia kirjoja. Millaisiksi ordinariaatin rakenteet ja hengellinen elämä muodostuvat, on vasta kehittymässä. Monella tavalla näiden tammikuun 15. päivänä katoliksi papeiksi vihittyjen entisten anglikaanipiispojen tilanne on kokeilua.

Huolimatta anglikaanien osoittamasta suuresta kiinnostuksesta ja innosta erityisesti sosiaalisessa mediassa, enemmistö ordinariaatin mahdollisista uusista jäsenistä Englannissa odottaa ja seuraa sitä, miten ensimmäinen pioneerien ryhmä otetaan vastaan katoliseen kirkkoon ja millaiseksi sen elämä muodostuu, ennen kuin he tekevät lopullisen päätöksensä liittyäkö vai ei.

Diakoniksi vihkiminen

Diakoniksi vihkiminen tammikuun 13. päivänä oli pienimuotoinen tilaisuus Westminsterin arkkihiippakunnan pappisseminaarissa Allen Hall’issa, jossa myös jotkut suomalaiset ja norjalaiset pappiskandidaatit ovat opiskelleet. Messu alkoi perinteisellä Newmanin virrellä ”Firmly I believe and truly”, kun vihittäviä seurasi seminaarin kappeliin vielä suurempi joukko konselebranteja, kuin mihin me sakaristonhoitajat olimme varautuneet. Seminaarin kuoro johti tutun Missa de Angelis-messun laulamista. Tavallisuudesta poiketen saarnaa ei pitänyt kukaan piispa Allan Hopes, hänkin entinen anglikaani, vaan isä Tony Philpott, joka kuvasi diakonaatin merkitystä esimerkeillä Apostolien teoista ja kirkon historiasta.

Yksi koskettavista hetkistä seurasi heti kätten päällepanemisen jälkeen, kun uudet diakonit puettiin stolaan ja dalmatikaan. Pukijoiden joukossa oli ainakin yksi entinen anglikaani, joka nyt sai pukea dalmatikan sille entiselle piispalle, joka monia vuosia aikaisemmin oli vihkinyt hänet anglikaanisen kirkon diakoniksi. Juuri ennen messun päättymistä pyydettiin uusien diakonien rouvat ottamaan vastaan erityinen siunaus, kuten tavallisesti tapahtuu pysyvien diakonien vihkimyksen yhteydessä. Messun jälkeen oli buffet-tilaisuus puheineen ja onnitteluneen. Sen lopuksi seminaristit lauloivat ”Ad

multos annos” uusille diakoneille. Verrattuna siihen, mitä oli tulossa, tämä tilaisuus oli pieni ja lämmin yhdessäolon hetki.

Papiksi vihkiminen

Aamupäivällä tammikuun 15. päivänä tehtiin kirkkohistoriaa. Westminsterin katedraalissa, joka ei todellakaan ole mikään pieni kirkko, oli vain muutama seisoma-

erityinen lupa vihkiä heidät papeiksi, minkä jälkeen messu jatkui tavalliseen tapaan.

Saarnassaan arkkipiispa Nichols tunnusti näiden papiksi vihittävien anglikaanisessa kirkossa tekemän työn merkityksen ja kiinnitti huomiota niihin vaikeisiin valintoihin, jotka he olivat joutuneet tekemään. Tämän hän otti lähtökohdakseen näyttääkseen Newmanin tien totuuteen, ja kuinka hänen

maan tervehdyksen juuri vihityille. Monet konselebrantit itse olivat entisiä anglikaaneja, osa heistä myös entisiä anglikaanipappeja, jotka olivat saaneet vihkimyksensä näiltä nyt vihityiltä katolisilta papeilta, kun nämä vielä olivat anglikaanipiispoja.

Kommuunion yhteydessä katedraalin kuoro – yksi maailman parhaista – laului Edward Elgarin sävellyksen ”Ave Verum Corpus”. New-

© MAZUR/CATHOLICCHURCH.ORG.UK

Uudet papit Westminsterin arkkipiispan Vincent Nicholsin rinnalla, vasemmalta: isä John Broadhurst, isä Andrew Burnham, arkkipiispa Nichols, isä Keith Newton, josta tuli ordinariaatin esimies, sekä Westminsterin apulaispiispa Alan Hopes.

paikka vapaana, kun alkukulkue lähti liikkeelle. Yli sata metriä pitkä kulkue messupalvelijoita, seminaristeja, pappeja, apotteja ja piispoja saapui kirkkoon, heidän jälkeensä papikivihittävät sekä arkkipiispa Vincent Nichols. Ennen messua arkkipiispa esitti uskonopin kongregaatien prefektin, kardinaali Levadan tervehdyksen ja luki dekreetin, jolla ”Walsinghamin Neitsyt Marian personaaliordinariaatti” perustetaan ja annetaan autuaan John Henry Newmanin suojeluksen.

Erityisellä bullalla nimitettiin isä Keith Newton ordinariaatin johtajaksi. Hän on aiemmin toiminut anglikaanisen kirkon tehtävissä Lontoossa ja jonkin aikaa Malawissa sekä Richboroughin apulaispiispana. Sitten kutsuttiin uudet diakonit esiin ja luettiin pyhän isän antama

mielestään on paavin tehtävä pyytää uskollisuutta todulle eikä vain omalle itselle. Samalla hän viittasi Newmanin ja nyt vihittävien tekemiin uhrauksiin ja osoitti, miten me voimme yhdistää oman uhrimme ja kärsimyksemme messun uhriin, joka rakentaa kirkkoa päivästä päivään. Lopuksi piispa uskoi ordinariaatin kasvun Walsinghamin Neitsyt Marian haltuun.

Vihkimisen kulku

Vihkimisseremoniaan liittyi se epätavallinen seikka, että juuri vihittyjen uusien pappien rouvat kantoivat esiin stolat ja messukasukat, joihin avustavat papit pukivat nämä vastavihityt. Kätten päällepanemisen tavoin hyvin liikuttava hetki oli myös rauhantervehdys, jolloin kaikki läsnäolevat katoliset papit menivät anta-

manin varjo lepäsi jälleen messun yllä, kun se loppui hänen virteensä ”Praise to the Holiest in the Height”. Kun laulu vaikenä urkujen loppusoitto hukkuu suosionosoituksiin ja yleiseen riemuun, kun loppukulkue arvokkaasti palasi sakaristoon. Siellä papit ja muut liturgiaan osallistuneet menivät jonoina vastavihittyjen pappien eteen ja polvistuen suutelivat heidän käsiään ja vastaanottivat heidän ensimmäisen siunauksensa.

Kaikuja maailmalta

Uusi ordinariaatti on saanut paljon huomiota ja myös maallinen media on seurannut tapahtumia eri näkökulmista. Viimeksi tammikuun 24. päivänä kertoi The Daily Telegraph, joka on yksi suurimmista päivälehdistä, että vielä eräs ryhmä, johon

Walsinghamin Neitsyt Maria

Englannin personaaliordinariaatti omistettiin Walsinghamin Neitsyt Marialle. Tämä Neitsyt Marian titteli on lähtöisin uskomuksesta, että Maria ilmestyi hurskaalle saksilaiselle aatelisnaiselle Richeldis de Faverches’lle Walsinghamin nimisessä kylässä Norfolkissa vuonna 1061. Lady Richeldis rakennutti paikalle pyhän talon, josta vähitellen tuli pyhäkkö ja suosittu pyhiinvaelluspaikka.

Richeldisin jälkeen talo jäi hänen poikansa Geoffreyyn vastuulle. Tämä puolestaan jätti ohjeet prioraatin perustamiseksi Walsinghamiin. Prioraatti siirtyi augustinolaiskuorierhojen hoitoon 1100-luvun puolivälissä.

1538 kuningas Henrik VIII:n sotilaat tappoivat ainakin kaksi prioraatin munkkia ja tuhosivat pyhäkön. Vasta 1897 paavi Leo XIII onnistui avaamaan paikalle uudistetun katolisen pyhäkön.

KATT/Wikipedia

Tämän lehden kansikuvassa on Walsinghamin Neitsyt Marian patsas.

En film – en person

Xavier Beauvois film ”Des hommes et des dieux”

kuuluu 300 maallikkoa ja seitsemän pappia kuudesta eri anglikaanisesta seurakunnasta, on ilmoittanut aloittaneensa ordinariaattiin liittymisen prosessin. Kuinka suuri vaikutus ordinariaatilla on koko maailmanlaajuisen anglikaaniseen yhteisöön ja miten ordinariaatti kasvaa, jää nähtäväksi. On jo kuulunut ääniä halukkaista yhteisöistä USA:ssa ja suunnitelmia perustaa vastaava ordinariaatti Australiaan ennen helluntaita. Miten Englannin ordinariaatti kehittyi ja selviytyi ensimmäisten kausien aikana, voi olla ratkaisevaa sen ja vastaavien ordinariaattien synnylle ja kasvulle eri puolilla maailmaa.

Anders Hamberg

Om man bara har möjlighet skall man se filmen ”Des hommes et des dieux” (om människor och gudar) som visas på bio Maxim 2 på Georgsgatan i Helsingfors. Det är en film om en grupp trappistmunkar som antagligen halshöggs av den algeriska armen 1996. Skulden för mordet lades på en lokal terroristgrupp som motarbetade regeringen. Inga mördare har till dags dato identifierats.

Filmen vann första priset på filmfestivalen i Cannes 2010.

Idén till filmen föddes hos den starkt katolska franska filmproducenten Etienne Comar 2006. Han grubblade över de mördade munkarnas personliga och kollektiva beslut att stanna kvar i Algeriet trots hotelser mot deras liv från terroristerna och varningar från de algeriska civila och militära myndigheterna. Sannolikheten att de skulle bli dödade var reell och sannolik.

Filmens budget var liten, endast fyra miljoner euro, men har kommersiellt varit en stor internationell framgång. Filmen spelades in i det då övergivna benediktinklostret i Tioumliline på 1500 meters höjd i Marokko.

Filmen är mycket väl gjord med autentiska vyer, en gedigen förståelse för munkarnas liv. Filmen måste ses som en religiös film som går ut på att dö för ens tro. Den ger delnsvar på frågan varför någon vill eller kan bli en martyr för sin tro. Att dö för sin tro är ett mycket personligt beslut, som har en kollektiv innebörd. Alla dör personligen, men inte allena. Gud är alltid med en, likaså de som kommer att lida och lider

martyrdöden tillsammans med en.

I filmen beskrivs bl.a. en munk som håller på att förlora sin tro och vill lämna klostret. Småningom kommer han tillbaka till Gud och Kristus. Han upplever Kristus som den allomfattande godheten som är inom honom och runt honom. Han kommer till denna uppfattning genom sitt kall till munk. En munk har ju redan gett upp världen ”död för världen”, sin familj, sin egendom, sin karriär, allt för att ge sitt liv till Gud. Han lever s.a.s. redan ”i Gud”. Därför är inte döden något hemskt, utan ett sätt att slutföra det liv som han redan valt för sig själv.

I filmen kan flera av munkarna uppfattas som ”helgon”. De lever helt för sin nästa genom att undervisa, sköta om sjuka och svaga, vara vän med de som inga vänner har. De har ingen egendom utan lever av det som de får genom sitt arbete.

Men alla munkar är inte likadana. Somliga, den älsta, gömmer sig när fienden och döden kommer. En annan munk har kommit till kloster för att hämta förnödenheter. Han utbrister i förvåning när man kommer efter honom ”jag hör inte hit, jag kom just”. Döden väntar inte på sig.

Filmen beskriver även människorna som hjälper till i arbetet kring klostret. Den unga flickan som inte vill gifta sig med den mannen som hennes far utvalt för henne och en diskussion kring frågan vad äktenskaplig kärlek borde eller kan vara. Men också de lokala förhållandena genom mannen som

kommer med förnödenheter från byn. Och alla patienter, upp till 150 dagligen, vilka besöker klostrets sjukstuga.

Dom Christian De Charge, OSCO, klostrets abbot

För att förstå andan i klostret måste man bekanta sig med Dom Christian's historia, levnadsbana och testamente. Dom Christian var trappistklostrets abbot. Som ung beväring i den franska armen skickades han mitt under inbördeskriget till Algeriet. Där blev han vän med en algerisk polis som han under gemensamma promenader diskuterade allt mellan himmel och jord med bl.a. teologi och kultur. Under en av dessa promenader överfölls männen av lokala rebeller. Dom ville döda den unga franska bevärigen, som var i uniform, men hans algeriska vän gick emellan och Christians liv sparades. Detta skedde inte gratis, utan ett par dagar senare mördades den unga polisen för detta. Denna händelse ändrade fullständigt Christians liv och han beslöt att ge hela sitt liv för att skapa fred. När han lämnat armen gick han in i trappistorden och blev munk. Senare prästvigdes han och anhöll om att arbeta i Algeriet, var han senare blev abbot för en liten kommunitet i Atlas bergen.

Han utvecklade klostrets verksamhet, grundade en sjukstuga, skapade arbete, höll gästhem och undervisade lokalbefolkningen. Han ordnade även seminarier mellan kristna och muslimer. Han ville skapa förståelse

mellan kristna och muslimer. Han kände väl till Koranen och kunde arabiska både i ord och skrift.

Dom Christians testamente

Dom Christian är kanske mest känd för sitt testamente som öppnades efter det att man fått information om mordet. Huvudbudskapen i testamentet är följande:

Jag levde för Gud.

Jesus dog en grym och plågsam död, en sådan död kan inte heller vara främmande för mig.

Mitt liv är inte mera värt än andras, men inte heller mindre värt.

Jag vill ha styrkan att förlåta dem som skadat mig.

Jag söker inte efter en grym död eller martyrskap.

Vissa former av idealism förnedrar islam. Fundamentalism är inte islam. Man måste visa respekt för troende muslimer. ”Immerse my gaze in that of the Father, to contemplate with Him His children of Islam as he sees them all, all shining with the glory of Christ, fruit of His Passion, filled with the Gift of the Spirit whose secret joy will always be to establish communion and to refashion the likeness, playfully delighting in the differences.”

Han skickar sina hälsningar till familj och vänner. Till slut även till dem som kommer att döda honom. Han hoppas att de är de ”goda tjuvarna” som någon gång i paradiset får vara med Gud.

Jan-Peter Paul

Jumalista ja ihmisistä

KINOPALATSI, HELSINKI

Tämä hieno elokuva perustuu tositahtumiin Algeriassa. Nimi tosin on kummallinen. Toisin kuin mainoksessa sanotaan, elokuva on aidosti uskonnollinen ja sisältää mm. osia trappistimunkkien hetkivalveluksista ja messusta. Lisäksi kerrotaan veljien työstä muslimikylässä ja heidän sisäisestä kampaalustaan oman kutsu- muksensa ja tehtävänsä löytämiseksi.

Käykää katsomassa, ennen kuin filmi poistuu ohjelmistosta.

Ainoastaan ripin elpyminen voi uudistaa kirkon

Anja Purhonen on tehnyt yhteenvedon viime syksynä Kath.net -uutispalvelussa julkaistusta innostavasta haastattelusta, joka käsittelee rippiä. Haastattelu on kokonaisuudessaan julkaistu alun perin Vision 2000-lehdessä.

”Jonkin asian esilläolo vetoaa ihmisiin. Kun nähdään, että muut ripittäytyvät, syntyy ajatus, että minäkin voisin mennä”. Näin toteaa kokenut ja suosittu itävaltalainen teologi ja rippi-isä, isä **Bernhard Vosicky O.Cist.** Isä Vosicky opettaa liturgiatiettä ja teologian perusteita Heiligenkreuzin filosofis-teologisessa korkeakoulussa Itävallassa. Vosickya haastatteli **Christof Gaspari.**

Kommuuniolle tulevat monet, rippituoliin harvat. On pappeja, joitten mukaan lapsia ei voitaisi vaatia tunnustamaan syntejään ennen ensikommuuniota. Katumushartaudet korvaavat yksityisripin. Missä vika?

Miksi nykyisin ripittäydytään niin vähän?

Aloitin ehkä huumorin avulla. Olin vuosia sitten Annabergissä Slesian kansallispyhäkössä. Sinne tuli heinäkuussa paljon ihmisiä ripille: nuoria, vanhoja, poliiseja, sotilaita ja pappeja seisoj pitkissä jonoissa rippituolien edessä. Eräs paikallisista fransiskaaneista osoitti näitä ihmisiä ja sanoi. ”Puolassa tehdään vielä syntiä, niinpä ihmiset tulevat ripille. Teillä ei ilmeisesti enää syntiä tehdä.”

Engelma on tämä: Kyllä meilläkin ihmiset tekevät syntiä, mutta he eivät käy ripittäytymässä, koska he eivät tunne syntejään. On totuttu näkemään syntiä vain jonkinlaisena rikkeenä tai se yksinkertaisesti sivuutetaan. Tosin ihmisellä voi olla huono omatunto, mutta sekin vaiennetaan helposti. Ja mitä enemmän omaatuntoa turrutetaan sitä enemmän ihmisen tilanne vaikeutuu. Puutuva synnintunto on ongelmamme.

Miten synti tunnustetaan?

Synti on olemukseltaan välien rikkoutumista Jumalan kanssa. Se on tietoisista ja vapaaehtoista toimimista Jumalan

käskyjä vastaan. Mutta kuka edes tuntee Jumalan käskyt? Vaikkapa kolmannen: muista pyhittää lepopäivä. Sunnuntai on ollut eukaristian viettämisen päivä, jolloin kohdataan ylösnoussut Kristus. Silloin meidät liitetään Kristuksen elämään, kuolemaan ja ylösnousemukseen. Monet ihmiset eivät enää elä tässä Kristuksen elämän ja –kotalon yhteydessä. He eivät pidä syntinä messusta pois jäämistä. He ovat etäännyneet Kristuksesta ja poissaolo ei tunnu enää synniltä. Kristusta ei enää tunneta pelastajaksi ja elävän Jumalan pojaksi.

Mutta vieläkin on paljon niitä, jotka tulevat sunnuntaisin säännöllisesti kirkkoon mutta ovat niin hyviä, etteivät milloinkaan mene rippituoliin: Mikä tässä vikana?

Synnintunto puuttuu tässäkin tapauksessa. Jeesus sanoo vuorisäärnässä: ”Autuaita ovat puhdassydämiset, he saavat nähdä Jumalan”. Monet eivät enää nykyisin pane paljon painoa tälle puhdasmielisyydelle. He arvelevat Jumalan muutenkin olevan armahtavainen. Hyvyydessään hän sulkee silmänsä näkemästä syntejäni ja heikkouksiani, jotta ei ottaisi niitä traagisen vakavasti. Tämän vuoksi he ymmärtävät seuraavan lauseen jokseenkin ylimitoitetuksi vaatimukseksi: ”Joka katsoo naista himoiten on jo tehnyt aviorikoksen sydämessään”. Kuinka Jeesus voi sanoa noin!

Tai toinen sana: Jos joku hylkää vaimonsa ja nai toisen, hän tekee aviorikoksen – tämä kuulostaa sanalta, jota ei enää nykyään voitaisi lausua. Monet vaatimukset, jotka ankuroituvat Pyhän kirjan ilmaisuissa Jeesuksen alkuperäisiin lauseisiin, nähdään kohtuuttomina odotuksina. Tämä ei sovi nykyaikaan. – Rikos on tässä: ei tunneta Kristusta ja hänen moraalikäsityksiään.

Muutammat sanovat: Pieniä syntejä – niin kyllä. Mutta ei tietoisesti Kristusta vastaan!

Synnintunnonkin tulee kehittyä. Miten se tapahtuu? Siten, että rukoilen ja luen intensiivisesti Pyhää kirjaa. Heti, kun rukoilen, virtaa Pyhä Henki sydämeeni. Hän juuri näyttää meille syyllisyytemme. Hän saa meidät tuntemaan, ettei sydämemme ole puhdas: et

ajattele niin kuin Jumala ajattelee; et ole Jumalan tahdon mukainen.

Sitten Raamatun lukemisesta: Mitä enemmän joku tuntee kirjoituksia sitä enemmän hän tuntee Kristusta. Se, joka ei tunne pyhiä tekstejä ei tunne syntiäkään. Jos ei rukoilla, ei anneta Pyhän Hengen tulla vaikuttamaan.

Puuttuuko kirkolta myös toimiva rippikasvatus?

Aivan varmasti. Jonkun sanossa, ettei hän muka tiedä, mistä pitää ripittäytyä, (ja näitä on paljon) annan hänen käteensä omantunnon tutkimuskelun: hänen tulee lukea varsinkin 10 käskyä ja antaa sen vaikuttaa itseensä 10 minuuttia. Sitten tulee useinkin reaktio: ”Minulla on kaikki nämä synnit”.

Toiset sanovat, että tuo on kuin jonkin mainoksen resepti. Annan heille Raamatun kohdan rakkaudesta 1. Kor. 13: Kaiken se kestää, kaiken se kärsii, ei katoa koskaan... Silloin ihminen voi kysyä itseltään, sietääkö hän kaiken eikä pöyhkeile?

Ihminen tuntee hyvin itsensä myös Vuorisäärnan perusteella. Älkää tuomitko, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat. Rukoilkaa niiden puolesta, jotka tekevät teille pahaa. Ottakaa pois malka omasta silmästänne.

Tai sitten. Jokaisesta turhasta sanasta on tehtävä tili – koskee muuten myös lehtimiehiä ja pappeja. Hänellä, joka näin joutuu kasvokkain itsensä kanssa, on sanottavaa ripissä.

Mikä on olennaista hyvässä ripissä?

Monet uskovat, että heidän tulisi luetella tarkoin mahdollisimman monta syntiä ja että sitten asia olisi valmis. Tärkeintä ripissä on katumus.

Joku voi luetella hämmäntäviä syntejä katumatta niitä. Esimerkki: 30 v. avioliitossa elänyt mies on tutustunut toiseen naiseen, ”sielun sukulaiseen” ja antautunut usein seksisuhteeseen. ”Mutta mitä minun pitäisi katua, kun henkisesti on niin hyvä kumppanuus?” Se, että ihminen on henkisesti läheinen ja häneen mieltyy, ei ole synti. Mutta että aviorikos! Elinikäisen uskollisuuslupauksen rikkominen on se, mitä pitää katua.

Heiligenkreuzin luostari ja korkeakoulu.

Täytyykö katumiseen liittyä syvä tunne?

Katumus on sydämen nöyryyttä ja murtumista: Tunnen köyhyyteni ja heikkouteni – niin kuin tuhlaajapoika, joka sanoo: ”Olen tehnyt syntiä enkä ole sen arvoinen, että olisin poikasi.” Tunnen, että se, mikä sitoo minut Jumalaan ja lähimmäisiin on rikkomusten takia kadonnut.

Ei siis välttämättä tunnekuohua?

Katumuksen kyyneleitä voi vuotaa. Nuorten parissa koen sen usein: aitoja kyyneleitä, koska tämä tekee kipeää: Olen loukannut Jumalaa ja ihmisiä, kun valehtelin ja puhuin perättömiä. On ikävää, että olen tehnyt pahaa toisille. Minä häpeän. Mutta se ei ole ratkaisevaa. Ratkaisevaa on: en tahdo enää tehdä syntiä.

Katumus ja vakaa päätös kuuluvat tiukasti yhteen, eikö niin?

Kyllä. Mitä tietoisempaa on tahdon toiminta sitä parempi. Paras katumuksen muoto on luja uskon päätös: mikään ei saa vastaisuudessa tulla Kristuksen ja minun väliini. Tämän voi tehdä hyvin havainnollisesti niin, että ottaa käteen krusifiksin ja menee armahtavan Jeesuksen kuvan luo. ”Luotan Sinuun, Jeesus. Uskon, että voit vallata minut ja tehdä minut todella onnelliseksi. Mikään muu, mille olen antanut etusijan, ei ole ollut täyttymys.”

Katumus on tätä: ei täydellistä rippiakään ole eikä täydellistä itsetuntemusta. Rippi on toisaalta syntien tunnustamista ja toisaalta tunnustautumista Kristukseen, ainoaan Vapahtajaan, koska itse en pysty irrottautumaan synnistä.

Entä sitten katumustyö?

Annan kyllä mielelläni katumustöitä. Sääntökuntalaisille esimerkiksi alttarin ja evankeliumikirjan suutelemisen sitä todella ajatellen eikä vain rituaalina. Silloin suudellaan Herraamme. Katumustyöksi käy meille kaikille vaikean ihmisen tietoinen siunaaminen sen sijaan, että karttaisimme häntä. Siunata voi sydämessään ja katseellaan. Toivota tälle ihmiselle vielä enemmän armoa kuin itse olet saanut. Näin voitetaan vastenmielisyys. Vaikutus on usein häkellyttävä: suhde muuttuu.

Katumustyöstä vielä. Ristin edessä voi sanoa suunnilleen näin: Jeesuksen nimessä annan tälle ja tuolle ihmiselle anteeksi vaikka 77 kertaa. Tai sitten on pyydettyä toiselta anteeksi mahdollisesti Jumalan kasvojen edessä. Kääntymys ei ole vain hetken asia vaan se on prosessi.

Poistuvatko ihmiset ripin jälkeen vapautuneina?

Usein kuulen: ”Nyt on paljon helpottanut”. Näin on raskaitten tehtyjen syntien kohdalla kuten abortti, rakkaudettomuus, viha, itseinho. Tästä viimeisestä sanon ihmisille: Sanokaa itsellenne ”pidän taas itsestäni”. Silloin heitä naurattaa, mutta he huomavat, kuinka olo huojentuu.

Jeesus kysyi, haluaako joku parantua. Siksi vielä kysymys: Uskotko, että Jumala on antanut anteeksi sinulle. Monelle tämä on vaikeaa. Mutta kun se onnistuu, voi kuulua iloinen huudahdus. Voi sattua niinkin, että halataan ilosta.

Reflektioner om bönen

Tarvitseeko kirkko uudistumiseensa parannuksen sakramentin elvyttämistä?

Välttämättä. Se on ainoa tie. Kirkossa ihmisten välillä olevat raja-aidat ovat syntiä. Ne pitää viedä Jumalan eteen. Meitä erottavat toisistamme synnit: itsekkyyks, itsetietoisuus ja itsepäisyys. Pyhä Henki liittää meidät yhteen.

Miten tämän sakramentin veto-voimaa voidaan edistää?

Ripittäytymään tuleminen lisääntyisi, jos ihmiset näkevät, että on tarjolla useita mahdollisuuksia ja että niitä käytetään. Tämän huomaamme täällä Heiligenkreuzissa nuorten vigiliassa, jonne tulee 200-300 osallistujaa. Siellä on useampia rippituo- leja ja niissä on esillä rippiä kuulevien pappien nimet. Onhan hyvä tietää, kenen kanssa puhuu, vaikka pitää muistaa, että silloin oikeastaan käännyt Kristuksen puoleen. Hän antaa anteeksi, hän vapahtaa, hän tuntee sinut läpikotaisin.

Jonkin asian esilläolo vetoaa ihmisiin. Jos nähdään, että muut menevät ripille, syntyy ajatus, että minäkin voin tehdä saman. Esimerkkinä tästä on erään yläkou- lun rippitilaisuus: Oppilaiden valmistautuessa ripittäytymiseen he näkevät ensin kolmen rippi-isän, uskovan rehtorin ja uskonnonopettajan osallistuvan vuorollaan parannuksen sakramenttiin. Tämä tapa johtaa siihen, että kaikki koululaiset käyvät ripillä.

Siis: Mahdollisuuksien lisääminen kunniaan!

Kuinka pappi kokee rippien kuuntelemisen?

Se on yksi parhaista asioista, joita on olemassa. Minusta tämä on paras kutsumus. Toisilla on paljon maallista mahtia, mutta vain pappi voi saattaa ihmisten sielut Jumalan yhteyteen ja se onkin suurinta. Tämän valta on aina mukanani. Minne vain tulenkin, saan kokea, että ihmiset kysyvät, saavatko he tulla ripittäytymään. He ilmoitautuvat ripille. Tällaisessa valmiudessa elävän papin luokse ihmiset tulevat.

Anja Purhonen
(Kath.net/Vision 2000)

Vad kan du, en människa, ge Gud, som har skapat dig? Om man tänker på Guds storhet och makt kan man lätt bli frustrerad. Hur kan jag överhuvudtaget kommunicera med Gud? Vad kan jag ge Gud som han inte redan har? Gud skapade universum och allt liv och alla varelser på jorden. Ju mer vi lär oss om rymden och om livets strukturer inser vi Guds otroliga storhet och makt.

Men vi borde inte bli frustrerade för det finns någonting som vi kan ge Gud. Gud gav åt oss den fria viljan och vårt samvete. Dessa två gåvor kan vi ge Gud. Vi kan i gengäva och kärlek till honom fritt ge upp vår fria vilja och följa vårt samvete. Detta innebär att vi alltid väljer att göra Guds vilja såsom han har uppenbarat den för oss. Synden är ju inget annat än att inte göra det som Gud vill att vi skall göra. Adam och Eva valde att synda. De fick lida syndens följd, men vi har upplevt den uppståndne Kristus och fått sakramenten som gåvor. Dessa gåvor gör det möjligt för oss att ständigt komma närmare Gud.

Vi vet att Gud är inom oss. Men endast kunskapen om detta räcker inte. Vi måste också vara beredda att skapa eller utveckla ett område eller en plats i våra hjärtan för Gud. Det är till denna plats inom oss som vi måste gå då vi ber till Gud och pratar med honom.

Ett friskt samvete vet vad som är rätt och fel. Samvetet kan kanske ses som en alarmklocka som varnar oss när vi håller på att komma på fel väg. Vi kan endast upprätthålla ett "friskt" samvete genom ständig bön och ett mottagande av de heliga sakramenten i synnerhet bikten och den heliga nattvarden.

Vi kan naturligtvis trubba vårt samvete genom att helt enkelt inte bry oss om vad som samvetet "varnar" oss om. Vi kan också trubba samvetet genom en alltför spikad daglig agenda, användandet av alkohol, nöjen, resor, idrott och annat tidsfördriv. Man ger helt enkelt inte tid åt sig

själv att rannsaka det som har hänt, vad som var rätt eller fel och hur man borde leva. Men samvetet kan aldrig helt trubbas. Samvetet är som en liten röst som på nytt och på nytt i alla fall kommer tillbaka och påminner oss vad som vi gjort fel. Det kan ta år kanske t.o.m. årtionden, men samvetet ger aldrig upp – varför – jo för det är Gud som talar till oss. Det är han som kallar oss tillbaka.

Fader Robert de Caluwe sade att för en alkoholist finns det endast två alternativ. Antingen dör han eller så omvänder han sig och blir en troende kristen. Det är bl.a. Emmaus-rörelsen och Frälsnings-armen som arbetar med dessa frågor.

Bönen är ett viktigt sätt att hålla kontakt med Gud och svara honom när han kallar oss. Vi får inte vara likgiltiga för detta kall för det handlar om evigt liv och evig död.

Theophane le Rechus konstaterar att det inte räcker med att endast säga orden i en bön. Man måste inse att då man ber är man ansikte mot ansikte med Gud, som vet allting om oss – våra tankar och de djupaste hemligheterna i våra hjärtan. Vår bön till Gud skall vara en "varm" bön var vi bekräftar vår tro till honom, vår kärlek till honom, vårt hopp, vår vörnd och vår uppriktiga ånger för de synder vi gjort. En stark bön bes under tårar, för i våra tårar är vi mest oss själva.

Det är i bönen som vi inser att vi endast är pilgrimer här på jorden på väg till vårt riktiga hem hos Gud i himmelen.

Theophane le Rechus konstaterar vidare att vi måste lägga våra prioriteter rätt. Vår viktigaste uppgift är att be och läsa de heliga skrifterna m.a.o. lära känna vår tro. All annan verksamhet kommer i andra hand, fast de kan vara viktiga för att upprätthålla vårt liv och hjälpa våra nästan. Han varnar i synnerhet för att bli arg. Ilskan fjärmar oss från Gud för en lång tid. Ilskan hindrar den Helige Anden att verka inom oss. En liknande inverkan som ilska har också ett alltför starkt begär till materiella saker. Orsaken är igen att man fjärmas från Gud. Man har kanske inte längre "tid" att gå i mässa på söndagarna. Man kanske inte har "tid" att be morgon- och kvällsbönen. Man kanske inte har "tid" att be god natt -bönen med sina

barn. Den dagliga strävan att fylla tiden med "allt möjligt" har tagit över. Gud har då blivit sekundär i våra liv.

Bönen är alltså ett instrument att komma närmare Gud och att hållas nära honom. Utan bön förblir Gud främmande för oss ty det är i bönen som vi möter Gud och

kan tala med honom som till en vän – vår bästa vän.

Jan-Peter Paul

Källa: Higoumene Chariton de Valamo (1966) L'art de la priere, Spiritualite orientale No 18, Abbaye de Bellefontaine, Begrolles-enMauges (Maine & Loire)

In memoriam

Veljemme Savonlinnassa Pertti Mutka 9.11.1936—1.1.2011

Meidän aikamme ei suosi persoonallisuuksien kehittymistä; sellaiset tuntuivat nykyään olevan harvassa. Siksi tekee kipeää, kun joku näistä harvinaisista ihmisistä poistuu keskuudestamme.

Kun tieto Pertti Mutkan poismenosta tuli, olin kyllä valmistautunut siihen. Joskus viime kevättalvella sain kuulla, että hän sairastaa leukemiaa, joka todettiin myöhäsyksyllä 2009 ja jonka kerrottiin olevan kiivainta lajia. Kesällä saatoin oopperajuhlilla Savonlinnassa todeta, miten huonoon kuntoon hän oli mennyt. "Näin hoikka poika minä nyt olen", hän sanoi. Jonkin aikaa myöhemmin hän soitti ja sanoi: "Kerro millaiset ovat katoliset hautajaiset. En ole koskaan ollut sellaisissa." Tovin kuluttua hän jatkoi: "Ymmärrät varmaan, kenen hautajaisista nyt on kysymys."

Kävi sitten niin, että hänelle tuli ensin toiset hautajaiset. Hänen vaimonsa Renée, joka oli ollut sairaana pitkään ja jonka omaishoitaja Pepe oli, kuoli kaksi kuukautta ennen miestään.

Pertti Mutka työskenteli ylioppilaaksitulonsa (1955) jälkeen toimittajana kotikaupungissaan, mutta siirtyi pian matkailualalle, jossa hän teki merkittävän elämäntyön. Suomen matkailupäälliköiden joukossa hän kohosi aivan omaan luokkaansa. Hän myös koulutti tulevia matkailuammattilaisia paitsi Savonlinnan myös Porvoon matkailuopistossa. Vielä eläkkeelle päästyäänkin hän toimi kouluttajana monilla matkailualan kursseilla, eikä kukaan hänen luennoillaan haukotellut.

Pepen kynänjälki on jäänyt elämään mm. matkailualan oppikirjoina ja Savonlinnan kylpylän historiikkina.

Kunnallispolitiikkaan Pepe osallistui aktiivisesti muutoinkin kuin toimiessaan kunnanvaltuutettuna, ja hän on ollut usein kuultu mielipidevaikuttaja myös aluepolitiikassa.

Siinä sivussa hän matkusteli itsekkin ja hankki monipuolisen kielitaidon. Oli elämys kuulla hänen kertovan matkamuistojaan aitosavolaisen värikkäillä sanakänteillä. Eri-tyisesti on jäänyt mieleeni hänen kuvauksensa vaelluksesta kamelikaravaanissa Saharan halki.

Matkoilla Pepen elämään tuli myös katolinen kirkko, jolle hän sitten pysyi uskollisena, vaikka hänen kotikaupungissaan ei ollut mahdollisuutta käydä omassa kirkossa.

Toiselle asialle, jolla oli keskeinen osa Pepen elämässä, Savonlinna sen sijaan antoi mitä parhaimmat mahdollisuudet. Se on musiikki. Hän oli aktiivisesti mukana kehittämässä oopperajuhlia ja muitakin musiikkitapahtumia ja tuntui olevan edelleen kaikessa mukana — paitsi viime kesää.

Kun ensi kesänä on taas aika mennä Savonlinnaan kuuntelemaan oopperaa, jotakin perin tärkeää puuttuu: Pepe ei enää ole siellä. Savonlinna ei enää koskaan ole entisensä. *Requie in pace, Pepe.*

Rauni Vornanen

Ajatuksia

Kristuksen todellisesta läsnäolosta eukaristiassa

Muistamme ja tiedämme kaikki, mitä kirkko uskoo messussa tapahtuvan: alttarille tuodut uhrilahjat, leipä ja viini, muuttuvat konsekraatiossa ("Tämä on minun ruumiini... Tämä on minun vereni...") substanssiltaan todellisesti Kristuksen ruumiiksi ja vereksi.

Sanomme todellisesti, koska tuo muutos ei ole vain hengellistä tai symbolista. Muutos koskee leivän ja viinin substanssia, siis niiden olemusta, koska muuttumisen jälkeen alttarilla ei enää ole leipää ja viiniä vaan Kristuksen ruumis ja veri, tosin leivän ja viinin eukaristisissa muodoissa. Lisäksi tuo muutos on pysyvä, sillä kun se kerran on tapahtunut, se ei enää kumoudu; Kristuksen ruumis ja veri ovat olemassa siihen saakka, kunnes ne eivät enää ole tunnistettavasti fyysisiltä ominaisuuksiltaan leivän ja viinin kaltaisia. Siihen saakka, pienessäkin muruksessa, pienessäkin pisarassa Kristus on läsnä yhtä todellisesti.

Jokainen messu on itse asiassa kertaus maailman- ja pelastushistorian suurimmasta ja käänteentekevimmästä tapahtumasarjasta – se ei ole vain Kristuksen Jeesuksen lunastustyön muisteleminen, vaan sen sakramentaalista uudelleen-toistamista. Siinä ristin uhri ikuistuu halki vuosisatojen (vrt. *Sacrosanctum Concilium*, 47). Ja tähän vertaansa vailla olevaan tapahtumaan meidät on kutsuttu aitiopaikalle, vaikka joka päivä! Ei ole ihme, että pyhä Pio Pietrelcinalainen huudahti joskus, että tärkeämpää kuin se, että aurinko nousee joka päivä, on se, että messuja vietetään päivittäin kaikkialla maailmassa. Mikä armon paljous siitä muodostuu. Mikä vaikutus Kristuksella voikaan olla tässä maailmassa!

Messussa me koostamme Jeesuksen itsensä kärsivänä, uhrattavana, kuolevana ja ylösnousevana. Messussa me olemme läsnä hänen uhrissaan ja osallistumme siihen itsekin: "Uskoessaan kirkolle uhrinsa Kristus on niin ikään tahtonut ottaa omakseen kirkon hengellisen uhrin. Kirkko on kutsuttu uhraamaan Kristuksen uhrin kanssa myös itsensä. Vatikaanin II kirkolliskokous opettaa meitä kaikkia uskovia tarkoittaen: 'Osallistuessaan eukaristiseen uhriin, joka on koko kristillisen elämän lähde ja kohokohta, he uhraavat jumalallisen uhrikaritsan ja itsensä yhdessä sen kanssa Jumalalle.'" (*Ecclesia de Eucharistia*, 13)

Eukaristia on suuri lahja. Kuinka hyvin voimme ylipäättään ymmärtää sen arvon? Tuskin sen paremmin kuin voimme ymmärtää sitä, että Jeesus Kristus, Jumalan Poika, oli valmis kuolemaan meidän tähtemme. Tai että hän kuoltuaan voitti kuoleman. Silti se kaikki on todellista. Vain uskon kautta me voimme ymmärtää tästä salaisuudesta jotakin, kuten pyhä Kyrillos Jerusalemlainen sanoo: "Älä näe leivässä ja viinissä niiden yksinkertaisia, luonnollisia elementtejä, koska Herra itse on nimenomaan sanonut niiden olevan hänen oma ruumiinsa ja verensä: usko vahvistaa sinulle tämän, vaikka aistit väittävätkin muuta." (*EE*, 15)

Vaikka Kristuksen läsnäolo on kirkossa ja maailmassa todellista monella eri tavalla, on hänen läsnäolonsa eukaristiassa "täydellisintä". Kun me siis osallistumme messuun tai hiljennymme tabernaakkelin edessä, olemme itse Jeesuksen Kristuksen edessä, hänen välittömässä läheisyydessään, ja voimme tässä välittömyydessä kantaa hänelle kiitoksemme ja ylistyksemme, murheemme ja epäilyksemme. Kun me otamme hänet vastaan pyhässä kommuuniossa, me liitymme yhteen hänen kanssaan läheisimmällä mahdollisella tavalla.

Eukaristinen Kristus tuntee meidät ja meidän tarpeemme läpikotaisin. Hänen edessään meidän on turha piiloutua – olemme sitä, mitä olemme ja tunnemme yhdessä hänen kanssaan omat heikkoutemme. Häneltä, tosi Jumalalta ja tosi ihmiseltä, voimme saada voimaa vaihtaa elämämme suuntaa, kääntäen pois kaikesta siitä, mikä etäännyttää meitä Jumalasta, ja ottaa askel sillä "eukaristisella" tiellä, joka Kristus itse on.

Marko Tervaportti

Köyliön kirkkokarin aarteet esillä

Köyliön kirkkokarilla 1900-luvun alussa tehtyjen arkeologisten kaivausten löydöt on asetettu Museoviraston toimesta esille Köyliön naapuripitäjän Euran esihistorialliseen opastuskeskukseen.

Näytteillä on runsaasti kupari-, hopea- ja kultarahjoja, gagaatti- ja meripihkahelmiä, kullattu hopeoitu

kantasormus, joka on ajoitettu 1300-luvulle, värillisiä lasinpalasia, jotka oletetaan olevan karilla sijainneen kappelin lasimaalauksista jne. Näyttely koostuu kaivauksista löytyneiden esineiden lisäksi ensimmäisestä Suomeen kohdistuneesta ristiretkestä, Köyliön piispankartanosta ja

pyhiinvaelluksista kertovasta aineistosta.

Mielenkiintoinen näyttely on esillä kuluvan vuoden loppuun asti, joten kohde kannattaa ottaa yhdeksi ensikesän matkakohteeksi.

Heikki Paavisto
Jämsä

Kuolemansynnit ja pääsynnit

Joulupöytien runsaus on innoittanut Jan-Peter Paulin pohtimaan kolumnissaan (*Frosseri – en dödssynd?* Fides 1/2011) ahmimista. Siinä hän käyttää samaa virheellistä kuolemansynti-määritelmää, joka on juuttunut etenkin pohjoismaiseen kielenkäyttöön. Niin hän on pikkuisen harhateillä todetessaan, että niitä seitsemää (ahneus, ylpeys, hekumallisuus jne.) nimitetään kuolemansynteiksi siksi, että niistä voi

tulla tapa tai ne voivat ajamittaan etäännyttää meidät Jumalasta ja saattaa riskiin menettää taivaan valtakunnan lahja.

Niissä kielissä, jotka ovat lähinnä latinaa, noiden syntien yleisnimi on pääsynnit, esim. ranskan *péchés capitaux*. Aikoinaan nuo seitsemän pääsyntiä määriteltiin tueksi rippii edeltävään itsetutkiskeluun, koska katsottiin, että kaikki synnit ovat niiden alalajeja. Tällainen luo-

kittelu on jäänyt historiaan. Protestanttisessa maailmassa itsetutkiskelunkin taisi mennä saman tien, ainakin ohjaaminen siihen.

Tietenkin pääsynti voi kehittyä kuolemansynteiksi. Mutta silti emme ainkaan me katolilaiset saisi sekoittaa käsitteitä. Seitsemän pääsynnin nimittäminen kuolemansynteiksi on pelkkä käännösvirhe.

Rauni Vornanen

Isän Fransin terveiset

Lonkkaleikkauksen jälkeen ennen joulua esiintyneet hankalat komplikaatiot on nyt voitettu. Tavallinen lonkan kuntoutus on aloitettu. Koko toipumisprosessi voi kestää useita kuukausia, mutta isä Frans elää toivossa, että ajan mittaan hyvä palvelukunto palautuisi. Hän kiittää hiippakuntalaisia heidän esiru-

kouksistaan ja muusta tuesta, jotka ovat rohkaisseet häntä suuresti.

Ilmeisesti Jumalan kaitselmuksella on minulle vielä yhtä ja toista tehtävää. Suomessa vietetyt 45 vuotta eivät vielä hänelle riittäneet. Jatkakaamme rukoilemista toistemme puolesta, jotta Jumalan rakkaus ja myötä-

tunto tulisivat näkyviin elämässämme ja koituisivat kanssamme hyväksi tulevaisuudessakin!

isä Frans Voss SCJ

Turun Birgittalaisluostarissa pidetään

Jeesuksen Pyhän Sydämen maallikkojen retretti

isä Peter Gebaran scj johdolla 11.3.-13.3.2011.

Retretti alkaa 11.3. klo 18.00 ja päättyy 13.3. klo 14.30. Ilmoittautumiset Turun Birgittalaisluostariin birgitta.turku@kolumbus.fi tai puhelimitse 02-2781992 ylliszar Elizabeth. Samalla ilmoitetaan mahdollisesta ruokavaliosta.

ARS-MARIA

(MAALAUSTRYHMÄ)

kokoontuu taas vanhassa tutussa paikassa Marian kirkon srk-salissa keskiviikkoisin klo 17.30-20.30 ammattitaiteilijan johdolla. Seuraavat kerrat 2. ja 9. helmikuuta. Tule tutustumaan leppoisaan ilmapiiriin, jos olet kiinnostunut tästä luovasta harrastuksesta. Yhteystiedot 040-5661381/Maiju

Ajatuksia elämästä

Frans Voss SCJ

Ajatuksia elämästä on koottu isä Frans Vossin SCJ katolisen hiippakunnan Fides-lehteen kirjoittamista kolumneista. Aiheet vaihtelevat arkipäivän jumalasuhteesta lastenkasvatukseen, hyvään johtajuuteen, demokratiaan ja Reilun kaupan ostoksiin.

"Meidän on eletävä tätä päivää jalat maassa mutta pää taivaassa." Raamatun autuaaksijulistusten listaan isä Frans Voss haluaisi lisätä vielä yhden kohdan: "Autuaita ovat ne, jotka itselleen nauravat, sillä he vetävät taivaan alas maan päälle." 140 sivua. amanda-kustannus.

Ostettavissa Katolisesta kirjakaupasta hintaan 19€.

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Tuhlaajapoika (Luuk. 15:11-25)

Jeesus jatkoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle osuuteni omaisuudestasi.' Isä jakoi omaisuutensa poikien kesken. Jo muutaman päivän päästä nuorempi kokosi kaikki varansa ja lähti kauas vieraille maille. Siellä hän tuhlassi koko omaisuutensa viettäen holtitonta elämää. Kun hän oli pannut kaiken menemään, siihen maahan tuli ankara nälänhätä, ja hän joutui kärsimään puutetta.

Silloin hän meni erään sikäläisen miehen palvelukseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen sikopaimeneksi. Nälkänsä hän olisi halunnut syödä palkoja, sikojen ruokaa, mutta niitäkään ei hänelle annettu.

Silloin poika meni itseensä ja ajatteli: 'Minun isäni palkkalaisilla on kaikilla yllin kyllin ruokaa, mutta minä näännyin täällä nälkään. Ei, nyt minä lähdän isäni luo ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan. En ole enää

sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi. Ota minut palkkalaistesi joukkoon.'

Niin hän lähti isänsä luo. Kun poika vielä oli kaukana, isä näki hänet ja heltyi. Hän juoksi poikaa vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä. Poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan. En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi.'

Mutta isä sanoi palvelijoilleen: 'Hakekaa joutuin parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, pankaa hänelle sormus sormeen ja kengät jalkaan. Tuokaa syöttövasikka ja teurastakaa se. Nyt syödään ja vietetään ilojuhla! Minun poikani oli kuollut mutta heräsi eloon, hän oli kadoksissa, mutta nyt hän on löytynyt.' Niin alkoi iloinen juhla.

Kommentti

Olemme todennäköisesti Jeesuksen kauneimman vertauksen äärellä. Tuhlaajapojan hahmo ei ole kovin kaukainen meille, sillä huomaan, että hänen kokemuksensa on tuttu minullekin.

Eräänä päivänä poika päättää tehdä oman tahtonsa mukaan eläen omaa elämäänsä. Hänen isänsä ei estä sitä. Kaiken lisäksi hän jakaa omaisuutensa poikiensa kesken. Kaikki, mitä lapsilla on, tulee heidän isältään.

Tämän jälkeen nuori poika lähtee Isänsä, Jumalan, luota ja alkaa kulkea synnin tietä pitkin. Aluksi kaikki näyttää menevän hyvin ja hänellä voi sanoa olleen jopa hauskaa. Mutta tämä kaikki ei ollut muuta kuin kangastus.

Synti on niin kuin kolikko. Näkyvä puoli voi näyttää minulle, että ajatteleman, tahtomani tai tekemäni asia on hyvästä. Mutta se onkin vain näennäistä. Siitä saatava nautinto kestää vain vähän aikaa ja aiheuttaa minulle lopulta pahan olon. Kolikon toinen puoli, se, joka piiloutuu synnin taakse, on tappavaa myrkyä: syövyttävää nestettä, joka liukenee sisälmeni ja aiheuttaa hengen kuoleman.

Juutalaisille yksi pahimmista asioista on syödä epäpuhdasta ruokaa, esimerkiksi

sikojen ruokaa. Silloin poika huomasi, että elämä ilman isää on surullista.

Ehkä minäkin uskon synnin olevan hyvä, koska se ei näytä pahalta. Alussa kaikki voi vaikuttaa hauskalta ja mukavalta, mutta loppujen lopuksi ihmisestä tulee ärsyyntynyt ja itsekäs.

Milloin tämä poika huomasi, että hän oli niin surullinen? Silloin kun "hän meni itseensä ja ajatteli". On tärkeää, että kysyisin itseltäni usein (parasta olisi joka päivä): mitä teen elämässäni? Mihin suuntaan olen menossa? Olenko rauhassa Jumalan kanssa?

Omantunnontutkiskelu on hyödyllinen ja hurskas tapa, jonka avulla voin saada vastauksia: kiitän Jumalaa kaikista hyvistä asioista elämässäni ja pyydän anteeksi virheitäni tullen takaisin Isän Jumalan luokse. Hän antaa aina anteeksi, minkä jälkeen vietetään suuri juhla.

Ripissä saan lahjaksi uuden puvun (puhtaan sielun), uuden sormuksen (ihmisille kuuluvan arvon ja kunnian palautumisen) ja uudet

kengät, joilla voin kävellä taas vakain askelin Jeesuksen jalanjälkiä seuraten.

isä Raimo Goyarrola

Neitsyt Marian medaljongit

Niitä myydään Pyhän Marian kirkon remontin rahoittamiseksi. Kullattu maksaa 45 euroa ja hopeinen 30 euroa. Medaljonkeja saa Rita Kairalta Mariassa sunnuntain päämesun jälkeen tai soittamalla p. 040 - 7679157.

Maailman nuortenpäivät

järjestetään 11.8.-21.8.2011 Madridissa, Espanjassa. Teema: "Juurtunut ja rakennettu Kristuksessa, vahvassa uskossa" (pyhä Paavali). Lisätietoja: isä Peter Gebara SCJ, peter.gebara@catholic.fi, sekä Fides 14/2010, s. 15.

Katolista terminologiaa

Outi Kecskeméti

Kirja sisältää n. 2200 hakusanaa suomeksi ja/tai latinaksi kirkon liturgiasta, rakenteista, luostari- ja sääntökunnista sekä elämästä: sakramenttien ja kirkkovuoden termit, maailmakirkon ja hiippakunnan hallinnon termit, kirkolliskokousten ja niiden asiakirjojen tietoja, tärkeimpiä luostari- ja sääntökuntia sekä liitteenä niiden lyhenteet ja latinankieliset nimet.

Kirjoittaja on kirjastonhoitaja, tietokirjailija Outi Kecskeméti, joka hoitaa Studium Catholicumin arkistoa ja osallistuu kirjaston päivystykseen. 126 s. amanda-kustannus.

Ostettavissa Katolisesta kirja-kaupasta hintaan 17€.

STELLA MARIS -TALVILEIRI 19.2. - 26.2. 2011

Perinteinen hiihtoloma 7-13-vuotiaille koululaisille, sekä isoskoulutuksen käyneille isosille. Täysihoitohinta on 130e ja sisaruksilta 100e. Kuljetus ei sisälly hintaan.

Isokset eivät maksa oleskelustaan muuta kuin velvollisuuden osallistua ohjelman toteuttamiseen.

Ilmoittautumiset henkilötietoineen ja mahdolliset allergiat leirit@catholic.fi tai 045-1396823/Maiju. Ilmoittautuneet saavat vielä oman kirjeen.

Stellis-kirjan

toinen painos on ilmestynyt. Paljon lisää aineistoa ja kuvia, mm. isä Brügemannin päiväkirja, Villa Marie, Juventus Catholican maja ja lasten nimilista. 189 sivua. Hinta 32 € + postituskulut.

Tilaukset: Kati Pap-Dévényi, Malminlaakso 17, 02280 Espoo, 040-5310514, kati.pap-devenyi@iaf.fi. Tai: Raimo Painio, Paanutie 10 I, 00630 Helsinki, 09-7240843, 0400-267691.

**Pyhän Henrikin yhdistyksen kevätmyyjäiset
sunnuntaina 13. helmikuuta klo 11-15. Tervetuloa!**

ECUMENISM IN TRUTH AND LOVE

Sermon of the Bishop of Helsinki during the yearly ecumenical pilgrimage to Rome on the Feast of St. Henry, January 19, 2011.

Dear Christians,

During the Week of Prayer for Christian Unity, we celebrate the ecumenical Feast of St. Henry here in Rome for the 26th time. In addition to the faithful, more than fifty Lutheran, Catholic and Orthodox bishops, ministers and priests from Finland have participated in the Lutheran or Catholic Mass and preached in this liturgy in Finland's chapel in the Basilica of St. Mary above Minerva. The shepherds and parishioners belonging to different churches and communities have prayed for unity and experienced unity with each other in the liturgy. Many have sown good ecumenical seeds. Each liturgy, each prayer, each encouraging and constructive word, all the ecumenical meetings between Christians in Rome, increased and bore the good fruit of connection and unity. In order for unity to be achieved, enduring, continuous prayer is needed.

This prayer is automatically supported by two basic attitudes, which are both necessary in ecumenical aspirations: love and truth. These two belong together. One does not exist without the other. Especially in the past, religious atmosphere may have been characterized by a stern orthodoxy, defending of one's own faith, fear of those who believe differently, ignorance of the thoughts and traditions of others. Such juxtaposition in a loveless atmosphere—in which only one's own orthodoxy was stressed—could not foster ecumenism. Nowadays it seems that such an attitude that excludes others has, to a large extent, disappeared. We probably understand better that difference and diversity do not endanger us; rather, they make us richer. In many ways, ecumenism has developed in the past decades. I believe that the current ecumenism is threatened rather by a way of thinking, in which—in the name of love and tolerance—one tries to accept everything different as truth. When everything is seen as justified and truthful, the truth easily becomes subjective and relative. The universally applicable truth and con-

viction concerning everything is lost. Also, ecumenism becomes more difficult if serious points of view or convictions no longer exist. In such a situation, a dialogue becomes impossible. Ecumenism may even be halted due to this attitude, by which the current situation is affected, due to everything being valued as equally true.

Thus ecumenism is hindered by two attitudes: 1. In the name of truth, rejecting all that is different and 2. accepting everything that is different as truth in the name of love. As far as I am concerned, the ecumenical movement has no other choice than to walk between these extremes, by taking both love and truth extremely seriously. In ecumenism, the two are united, as Jesus Christ, who prays for the unity of His followers, is Himself truth and love.

Thus truth must always be present in love and love in truth. The holy scriptures exhort Christians to remain in truth and love, and thus to seek unity and to strive towards it.

This is the reason we too are gathered here in this liturgy. In love we can accept one another, but also admit truthfully, that we still need to exert ourselves more. We must make great effort and perhaps a longer journey on the occasionally arduous road of ecumenism before the unity that God wishes to grant us can be realized. However, we can continue on this path towards unity with confidence and joy, remembering that the unity of His disciples was the greatest hope of Jesus.

While we pray for this unity, I am confident that also St. Henry, the common patron saint of all Finns, prays for us. Amen.

+ Teemu Sippo SCI
Bishop of Helsinki

A PRAYER OF SAINT BRIDGET OF SWEDEN

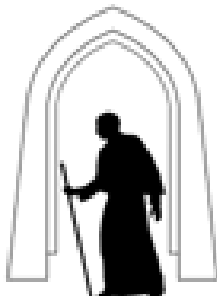
O Sweet Jesus! Pierce my heart so that my tears of penitence and love will be my bread day and night; may I be converted entirely to Thee, may my heart be Thy perpetual habitation, may my conversation be pleasing to Thee, and may the end of my life be so praiseworthy that I may merit Heaven and there with Thy saints, praise Thee forever. Amen.

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. It is open to all those who are interested. The second meeting will take place Monday February 7th and 28th at 18.30. Welcome!

Contact person: Diana Kaley, 040-7235703 (gsm).
Moderator of the group: fr. Antoine Lévy, OP.

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3, lauantaina 19. helmikuuta klo 14-16: sivut 82-; 19. maaliskuuta klo 14-16; 9. huhtikuuta klo 14-16; 21. toukokuuta klo 14-16.

Kokoontumisissa on aina joku papeista mukana. Seuraavaa kertaa varten on hyvä lukea Katolisen kirkon katekismuksesta yllämainitut sivut ja koota kysymyksiä ja löytöjä. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan. Tiedustelut: Katolinen tiedotuskeskus p. 09-6129470. Tervetuloa!

CARITAKSEN ADVENTTIKERÄYS 2010

Keräyksen tuotto	2 939,75
Nasaretin pyhän perheen seurakunta	200.00
Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta	46.10
Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta	364.10
Pyhän Marian seurakunta	638.85
Pyhän Olavin seurakunta	162.35
Pyhän ristin seurakunta	364.10
Pyhän Ursulan seurakunta	124.35
Seurakunnat yhteensä	1 841.25
Suorat tilisiirrot	1 098.50

Kiitokset kaikille keräykseen osallistuneille!

TARVITSETKO RAUHALLISTA TYÖHUONETTA?

Caritaksella on vapaa 20 neliön pihahuone + wc Maneesikadulla. Pohjakerros, vuokra 130€/kk. Kysy lähemmin toimistostamme.

MUISTA YSTÄVÄÄSI CARITAS-KAUPAN KAUTTA:

- saippuat, suklaat ja kynttilät luostareista
- kookospähkinäkuoresta valmistetut tuotteet ja ekologisesti tuotettu silkki kangas Intiasta
- kortit ja korut keniasta

Toimitukset myös postiennakolla. Caritas-kaupan sivut myös internet-sivuilla.

Tervetuloa tutustumaan karmeliittamaallikkoihin!

Karmeliittamaallikot järjestävät tänä keväänä viiden kokouksen sarjan (13.2., 13.3., 10.4., 15.5. ja 5.6.) Studium Catholicumissa (H:ki), jolloin voi tutustua yhteisöömme. Elämäntapamme sopii katolilaiselle, joka haluaa syventää hengellistä elämäänsä ja olla kirkossa ja maailmassa karmeliittasääntökunnan opastamana.

Ilmoittautuminen 10.2. mennessä Heidi Tuorila-Kahanpäälle OCDS, 050-3410248. Suomessa on ollut karmeliittamaallikkotoimintaa vuodesta 1997.

Helsingin seurakuntien johdantokurssi katoliseen uskoon

maanantaisin klo 18.30 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa. Tervetuloa! Ohjelma on uudistunut niin, että kirkkoon liittymistä suunnittelevat tutustuisivat jo varhaisemmassa vaiheessa omaan seurakuntaansa. Yhteisluennoille ovat tervetulleita kaikki kiinnostuneet. Kurssille ei tarvitse ilmoittautua. Kurssin päämateriaalina käytetään Katolisen kirkon katekismusta.

ALUSTAVA OHJELMA (MUUTOKSET MAHDOLLISIA)

USKONTUNNISTUS

KRISTILLISEN SALAISUUDEN VIETTO

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

24.1.2011 Käskyt I
7.2.2011 Käskyt II

21.2.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

RUKOUS KRISTILLISESSÄ ELÄMÄSSÄ

7.3.2011 Herran rukous
21.3.2011 Rukouksista ja hartauksista
4.4.2011 Eläminen kirkon yhteydessä

18.4.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa; palaute kurssista

LOPUKSI (seurakunnittain)

Oman kirkkoherran tapaaminen yksittäin
Harjoitus ja valmistautuminen rippiin
Rippi
Kirkkoonotto